કિસ્સા

ઝૈતુન ઓર મોહંમ્મદ હનીફ.

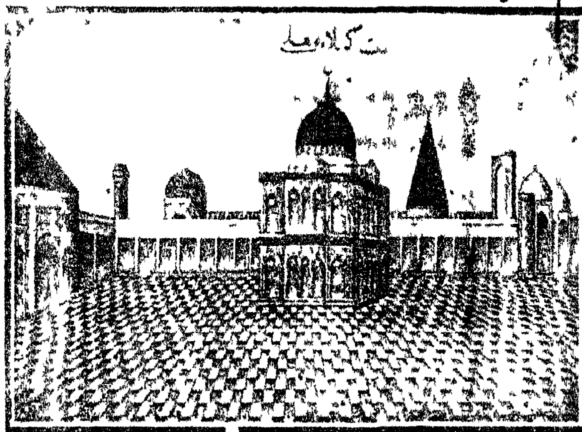
મય

જંગનામા બહેરૂલ અલમ

યાને-આજકોમે-જીન

ઉરદુસે નીકાલકર ગુજરાતીમે તરજુમા કી

વાસ્તે દીનદાર ભાઇ મુસલમાનોકે

છપ કર ઇજહાર કરનેવાલે

હુસેન મિરઝા બુકસેલર ઔર પબ્લિશર

ઠિકાણા-નિશાનપાડા રોડ મુંબઇ પોસ્ટ નંબર ૯

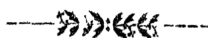
કિમત સર્ફ ૮ આના.

दत्तात्रय प्रिंटींग प्रेस कांदेवाडी मुंबई न. ४.

કીસ્સએ.

ઝૈતુન ઔર મોહમ્મદ હનીફ.

શરૂ સાથ નામ અલ્લાહકે બખ્શીશ કરનેવાલા મેહરબાન.

ઈલાહી હો આલમકા કીરતાર તુ,
દોનો જગકા પયેદા કરનહાર તું.

કિયા અપની કુદરતસે ખલકત ઝહુર,
ઝમીં આસમાં ઔર મલાએક વ હુર.

જો ઈનસાં વજીન્નાત હયે વાં તમામ,
કરેં યાદ તુજકો ખુદાયા મુદામ.

તુ વાહીદ અહદ ઔર નરનકાર હય,
ન કોઈ દુસરા તુજ મદદગાર હયે.

સના હમ્દ તેરા હયે એ ઈનતેહા,
કરૂં અબ મએં નઅતે નબી મુસ્તફા.

જો હયેં દોસ્ત તેરે મોહમ્મદ નબી,
કિયા જીસકે કારન યે ખલકત સબી.

સબોંમે બુઝરગી તો ઉનકો દીયા,
ભી ખતમેં નબુવત તો ઉનપર કીયા.

શફીઉલ ઉમમ હયેં મોહમ્મદ રસુલ,
કિયા હકને લૌલાક જીનપર નઝુલ.

નબીયોં કે સરતાજ સાલાર હીં,
મોહમ્મદ નબી હયેં કરો તુમ યકીં.

મોહમ્મદ હયે બેશક શહે અસફીયા,
ઉસીકો ખુદાને યે રૂતબા દીયા.

અગર તુ ન હોતા અય મેરે નબી,
તો પયેદા ન કરતા મયેં અફલાકભી.

હબીબ તુઝકો મયેંને ઝરોઝે આઝલ.
કિયા હયે દીયા હયે હમ્દ જુઝ એ કુલ.

નહીં કીસકો મકદુર હયેં જુઝ ખુદા,
કરે કુછ સીફત ઔર ઉનકી સના.

ખુદા જીસકી તઅરીફ કરતા હયે જો,
તો ઈનસાંકો તાકત કહાં હયે સુનો.

હઝારોં દરૂદોં હઝારોં સલામ,
ઝમાબર મોહમ્મદ અલૈહીસ્સલામ.

બઝાં ઉનકે અઉલાદો અસહાબપર,
અઝાં બઅદ ઉનકે અહબાબ ઉપર.

ખુસુસન અબુબક સીદદીકપર,
બાઝાં ઉનકે આદીલ ઉમરકે ઉપર.

અઝાં પસ ઈલાહી તુ ઉસમાનપર,
અઝાં બઅદ હઝરત અલીકે ઉપર.

બઝાં ફીર તો હુસનૈનપર કર નઝુલ,
બઝાં ઉનકે ઉપર જો હઝરત બુતુલ.

ઝબાં હીંદવિમેં કરૂં મએં બયાન,
બ મુજબ કીસ્સેકે સુનો ધરકે કાન.

દર અહદે ખીલાફત ઉમરબીન ખતાબ,
મોહમ્મદ હનીફ બીન અલી બુતુરાબ.

શીકાર ખેલનેકો ચલે દો સવાર,
ચલે ચાર અસહાબ હોકર તૈયાર.

દો બેટે અબુબકર આલી જનાબ,
દો બેટે અથે ઉમ્મર ઈબ નુલખતાબ.

જીબેહદાર કબુલ થા એક ગુલામ,
અમીરકે ચલા સાથ બા ઈન્તેઝામ.

શહેરસે મદીનેકે ....કલ,
શીકાર ખેલનેકો સો જંગલ જંગલ.

યકાયક જંગલસે ઉઠા યક ગુબાર,
ગીરદમેંસે નીકલે એકતાલીસ સવાર.

ઝએતૂન પાકદામન વ ચાલીસ કનીઝ,
બેટી શાહઈરમકીથી અઝાબ અઝીઝ.

યે પાંચો સવાર ઉસકો આએ નઝર,
કી એક ઘોડેકો તબ ગુદતર.

કીસ્સા મોહમ્મદ હનીફ.

... આકે નઝદીક યક આનમેં,
કહો કૌન હો તુમ યે પાચુ સવાર,
શરીદ ન પર માં ... ઢાંક તલ,
મગર ઝીંદગીસે હુએ અપને સેર,
મોહમ્મદ હનીફને કિયા તબ સવાલ,
કે મરદોંકા તુ પેહન કરકે લીબાસ,
કહી ક્યું તુ બના ઓરત હું મએ,
અમીરને કહા તબ તુ સુન નાઝની,
કે સીના તેરા થલથલાયા શીતાબ,
કહી ગરહું ઓરત અગર હું બલા,
બહોત બાદશાહોંકા મારી હું મંય,
શીતાબી તુમ્હીં નામ અપના બતાવ
બેટી શાહઈરમકી હું ઝએતુન નામ,
ન રખ અરમા દીલમેં અમીરકો કહી,
અમીરને કહા સુનકે અય દીલરૂબા,
હબસ ઓર નસબમેં તો મએં પાક હું
વલે હમ ઉપર આજતક કીસકા વાર,
યે સુન કરકે ઝએતુનને નેઝા કીયા,
વો લકતે હી નેઝેકે બેહોશ હો,
અશી ઉસમને હીકમને હક મગર,
હકીકતમેં મઅશુક ઝએતુન થી,
દીગર નઈ તો ઓરતકા તકત કહાં,
ગીરે હોકે બેહોશ મોહમ્મદ હનીફ,
ઉતર અપને ઘોડેસે ઝએતુન ઈતાલ
જો રખ હાથ દેખી તો કુછ દમ નહીં,
કે મુરદેકે મુંસે હે ખંજર ખગબ,
જો મકતુલ ભાગા છુપા કોહમેં,
બઝાં ચાર સવારોંકા ઝએતુ પકડ,
કરી જાકે અપને પીદરકો સલામ,
ગઝથી જો તુ ખેલનેકો શીકાર,
અરઝ કી કે અય વાલીદે મેહરબાન,
સવાર ચાર ફીર ઉનકે હમરાહકે,
વો બેટા અલી મુરતુઝાકા ...
સો યક ઝરબ નેઝેસે મ ...
વઝીરાં કહે મીટકે ...
મોહમ્મદ હનીફકા હય મશહુર નામ.
કે જીસ જાપે પોંહચે અબા મુરતુઝા.

લગી હકને યુ કર વો મએદાનમેં.
કે મેરે જંગલ બીચ કરતે સીકાર.
અગર શેર હો સામે મુજ ધાંક તલ.
કે ફીરતે હો મેરે જંગલમેં દીલેર.
કે અય ખુશ રઅના તુઝે ક્યા મતલબ,
મુકાબીલ હોવે હમસે તુ બે હીરાસ,
મુજે કીસ રવિશસે પછાને તુમ્હે.
કિયા એઠ ઘોડેકો જીસ વખતમેં.
દોનોં પાંવ કપિભી અંદર રિકાબ.
બહોત શેર મરદોંકે કાટી ગલા.
કઈ પેહલવાનાં પછાડી હું મંય.
કે બે નામ મુજ હાથ મારે ન જાવ.
કે હુંયે હઝદા લખ ફોજ હમરાહ મુદામ.
તૂ કર ઝોર અપના મેરેપર સભી.
મોહમ્મદ હનીફ બીનઅલી મુરતુઝા.
વલે ઝોર સાઝીમેં ચાલાક હું.
ન હો તબતવદ ના કરે ઉસપે વાર.
માગ આકે ભાલાં કમરસે લગા.
ઝમીંપર ગીરે ખુદ ફરામોશ હો.
કે પાએ ન ઉસવકત ફતહો ઝરૂર.
અમીરપર અઝલસે નાહ મફતુન થી.
લડે ઈબને હમ્બદરસે આકર યહાં.
ખડીથી જો ઝએતુન હોકર હરીફ.
લગી કાટને સરકો ખંજર નીકાલ.
કરી તબ મયાંમેં વો ખંજરકે તઈ.
મુએકા ગલા કાટના હયે અઝાબ.
વો ગીરયાં હુવા શકકે અંદોહમેં.
યકી બાપકે મુલકકોં કૈદ કર.
કહા શાહને અય દુખ્તરે નેકનામ.
સો ક્યા આજ લાઈ તુકર આશકાર.
મોહમ્મદ હનીફકો મૈં મારી બજાન.
પકડ ઉનકો લાઈ હું મૈં સાથ લે.
... સતી જગમેં મશહુરથા.
... ઝમીપર પછાડી હું મૈં
કે હુસ સંચ માને ન ઈસ બાતકું.
બહોત ઉનકે હંય ગે સોરૂસતમકે કામ.
કુફર તોડ કર દીનકા કાયમ કિયા.

યે સુન કરકે જયતુંન ગુસ્સે બીચ આઈ,
ભી ચાલીસ બાંદીસે હોકર તૈયાર,
અલી મુરતુઝાકા હુયે મશહુર નામ,
ફતેહ કરકે આઉં તો જયેતુન નામ,
યે કેહ કરકે દાખીલ હુઈ દરબરા,
કે અય શાહ અરબકે સીપાહી હુયે ખુબ,
ભી ચારોંકો કર ચાર ઘોડે સવાર,
લડાવો ઉસી સાઅત સબ ફોજકું,
આઈ શહેરકે ખાતરમેં તબ ઉનકી બાત,
કીએ મસ્લહત મીલકે ચારોં જને,
કે ઈસીવકત હકને હમે હયે દિયા,
અગર મારે ઉનકો તો ગાઝી કેહલાએં,
હુએ ચારો અસવાર ઘોડો ઉપર,
જીધર કોમ બાહીલપે હમલા કરે,
જયસા શેર બકરિયોંમેં આકર પડે,
શુંજાઅતકો તઈ દેખ શાહે કીરમ,
વલેકીન ન આયે કીસીકે યે હાત,
મહેલસે તરત સુનકે જયેતુન આઈ,
અગર ઝીંદગી ચાહતે હો ગર તુમ્હે,
વગર ના તો હું મંય તુમ્હારી હરીફ,
યે ચારોંને સુન કરકે જયેતુંકી બાત,
તો ચારોંકો ઝાં પસ કરી બંદમે,
કહી ગર હો રૂખસત તો જાઉં શીતાબ,
પીદરને કહા અય જીગર ગોશેમન,
તુ લાવેગી વહાંસે ખેરેપર બલા,
બાઝ હોકે વહાંસે તો રૂખસત હુઈ,
ચલીને કે જાનીબ ચલી સુહતર,
ઝરેહ પોશ ચાલીસ બાંદી હુઈ,
જો મકબુલ આયા ઉતર કોહસે,
કે હુશયાર હો તુમ ઉઠો યા ઈમામ,
સો આવાઝ મકબુલ સુનકર ઈમામ,
અમીર યું કહે થા મયે ખુશ ખ્વાબમેં,
કહા ફીરકે મકબુલ અય મહેરબાં,
ઝરબ એક નેઝેસે જયેતુનકે,
કાટા ચાહતીથી તુમ્હારા ગલા,
વોહ યારોંકા તેરે પકડ ફંદસે,
મંજીલ હોકે [illegible]લીસમેં હજરત અમીર,

કહી બાપસે યું યે સોગંધ ખાઈ
મદીનેકે જાનીબકો હોકર સવાર.
બહોત ઉનકે હોવેંગે રૂસ્તમસે કામ.
વગર નંઈ તો આઉં ન ફીર ઈસ મકાન.
કહા બાદશાહકો વઝીરોંને આ.
શુંજાઅતમને મરદ હુંયેંગે અજુબ.
સીલ્હ ઓર સંજુક સબ કર તૈયાર.
તમાશા દેખો ઉનકા સબ મોજબું.
દીલા ચાર ઘોડે ઓર હથયાર હાથે.
ઘોડે ઓર હથ્યાર હમારે કને.
હે લાઝીમ કરે કાફરોંસે ગીઝા.
મરેંગર તો દરજા શહાદતકા પાએ.
કિયા હમલા કુફફારકી ફોજપર.
ગુરેઝાં હો કુફફાર ગીરગીર પડે.
ઈસીનરાહ યે ચાર યારાં લડે.
પકડનેકો ઈનકે કિયા તબ હુકમ.
પકડના ઉન્હોંકા હુવા મુશકીલાત.
દીલાસા ઉન્હોંકો કહી દીલ લગાઈ.
તો ઘોડે વ હથ્યાર લાદો હમેં.
હયે કીસતોર મારા મોહમ્મદ હનીફ.
ભી હથ્યાર ઘોડે દીએ ઉસકે હાત.
આઈ વહાંસે જલદી પીદરકે કને.
મદીના ફતેહ કરકે આઉં શીતાબ.
કે ઉસ મુલકકે લોગ હંયગે કઠન.
અગર તૂ ન જાવે તો હોગા બલા.
બજુઝ ચહેલ બાંદી ન હમરાહ કોઈ.
ઝરેહ ઓર બખતર સભી પેહનકર.
મુસલ્લા હો અસવાર હમરાહ હુઈ.
પુકારા અમીરકો વો અંદોહસે.
દીલોજાંસે મયે હું તુમ્હારા ગુલામ.
આએ હોશમેં ઉસકા સુનકર કલામ.
મુજે ક્યું જગાયા તુ ઈસ બાબમેં.
કે બેહોશ હોકર પરેથે યહાં.
થે બેહોશ હોકર ઝમીપર ગીરે.
મુવા જાન તુમકો ન કાટી બલા.
ભી હથ્યાર ચારોંકે લે છંદસે.
મદીનેકે જાનીબ ચલે ધરકે ધીર.

આએ ઘરમેં દીલગીર હોકર ઈમામ,
ગઈ ઉનકે રૂપકી રૌનક તમામ.
ને બીબી હનીફા અથી ઉનકી માં,
સો મકબુલકો દેખ બોલી તબાં.
કે દીલગીર ક્યું હયે યે મેરા પીસર,
હકીકત તુ મુજકો સુના સર બસર.
કિયા અરઝ મકબુલ ખાતુનસે,
જો ગુઝરીથી શાહપર વો ઝએતુનસે.
યે સુન કરકે બીબીને ગુસ્સા કિયા,
વહીં અપને ફરઝંદકો તઅના દિયા.
કે તેરા પીદર હુએ અલી શાહ જવા,
મયે બીબી હનીફાહું તેરી અમાં.
મયે કુશ્તી લડી શાહે મરદાંકે સાત,
લડી સાત દીન ઓર મયે સાત રાત.
અયસે બાપ માંકા તુ હોકર પીસર,
ગીરા ઝરબે ઓરતસે હો બેખબર.
હમેં અએસે ફરઝંદસે આતા હયે આર,
કે હાથોંસે ઓરતકે હોં ખ્વારો ઝાર.
યે તઅના કિયા માંને ઉનકે ઉપર,
અમીરકે જીગરપર હુવા કારગર.
યે કહેકર માને કિયા ઉનકે ખ્વાબ,
મોહમ્મદ હનીફ યું કે તબ શીતાબ.
કિયા ઝીન ઘોડેપે હોકર સવાર,
સીલહ પહેન સંજુકે હોકર તૈયાર.
ચલે સાથ મકબુલકો લેકે તબ,
કસમ ખા કિયા અહદ દીલમેં યું તબ.
કે ઝએતું ન ચાલીસ ઉલકી કનીઝ,
મયે લાઉં પકડ કૈદમેં ઉસકો નીઝ.
વો શાહે ઈરમકોભી લશકરકે સાથ,
ફતેહ કર મુસલમાં કરૂં અપને હાથ.
છુડાઉં જબ યારોંકો મયે બંદસે,
તબ આઉં મદીનેમેં આનંદસે.
વગરના મદીનેમેં મુંહ ના દીખાઉં,
મેરે બાપમાં કન મયે ફીકર ન આઉં.
યે કહેકર ચલે એડ ઘોડેકો કર,
તરફ મુલ્ક શાહે ઈરમકી મગર.
જબ બીબી હનીફા ઉઠી ખ્વાબસે,
ફુકી અપની લોડાકા બેતાબસે.
કે ફરઝંદ મેરા કહાં હય બતાવ,
કીધરકો ગયા બાટ મુજકો જતાવ.
કનીઝક વો બીબીકો યું કર કહી,
અમીર સવાર હોકર ગએ હૈં અભી.
વો મકબુલ ઘોડેકી પકડકર રીકાબ,
ગયા હૈ અય ખાતુન અલી જનાબ.
લગી કરને અફસોસ બીબી તબાં,
કે તાઅનેસે મેરે ગયાં બેગુમાં.
ન જાનુંકે ક્યા ઉસકા હોવેગા હાલ,
વો જાન અપની દેવેગા બે કીલોકાલ.
કે હયે ફોજ ખ્યહેઇરમ હઝારા લાખ,
વો ઝએતું કે સબ મુલ્કમેં યેહ સો ધાક.
યે કેહકરકે બીબીભી હુઈ સવાર,
ફીરા લાઉં ફરઝંદ મેં અપના નગર.
પહેન કરકે બખતર વો ઘોડા સંવાર,
ચલી ઝુદતર તબ વહી હો સવાર.
રવાના હુઈ સુએ મુલ્કે ઈરમ,
વો ઘોડેકો દોડા વહીં દમબદમ.
પોંહચી કતઅ મંઝીલકો કર એકબાર,
ઉડા રૂબરૂ ઉનકે ગરદો ગુબાર.
પસે આં ગરદે અસવાર ઝાહેર હુએ,
એકતાલીસ અસવાર બાહેર હુએ.
યે ચાલીસ અસવાર ઉસકે કનીઝ,
વો ઝએતુન આપી પાક દામનથી નીજ.
સો આતીથી ચડકર મદીને ઉપર,
પડી ઉનકે બીબી હનીફા નઝર.
નઝરકર જો દેખી તો હયે યક સવાર,
ચલાતા હયે ઘોડેકો બે ઇખત્યાર.
વો ઝએવને ઘોડા ઉઠાયા તબાં,
કહી કોન અયસા હયે તુ અય જવાં.
મેરે ડરસે જાવે સો રૂસતમ નીકલ,
તું યહાં કોન આતા હયે મેરેપે ચલ.
અગર મરદુમીકા હયે તુજમેં અસર,
તું કર વાર અવલ તો મેરે ઉપર.
કહા ઝએકો બીબીને સુનકર બહાલ,
કે અએ બે મુરવત તુજે ક્યા મજાલ.

કીસ્સા મોહમ્મદ હનીફ.

કે મરદોં કે હુશ્યાર બાંધે કમર,
મુકાબીલ હો મરદોકે તું આનહાર.
તુજે હુયે લાઝીમ કે ચરખ પકડ,
કાંતે સુત ઘરમે રહે બેઠકર.
કહી કીસવઝઅસે બેહછાને મુજે,
કે ઓરત હું જાની તુ ક્યુ કર મુજે.
કહી જબ કે આઈથી ઘોડા ચલા,
રીકાબ ખોઇ જુંબીશ વ સીના હીલા,
તભી મંએને જાના કે ઓરત હે તું,
અબસ મુજસે કરતી હુયે તું ગુફતગું,
તો ઝએતુન બોલી અગરચે હું ઝન,
વલે મૈં હું મરદોંકી ગરદન શીકન-
યે કેહકરકે શમશીરકો ખીંચ કર
લગાઈ વો બીબીકે સરકે ઉપર.
બીબીને સીપર પર લીયા ઉસકા વાર,
સીપરે કાંટ કર હોગયા હૈગા પાર.
ઝખમ ચાર ઉંગલકા સરમેં લગા,
લહુ તબ ઝખમમેસે બહેને લગા.
ચકર ખાંક બીબી હુંઈ કીસલંમદ,
તભી ઉનપે ઝએતુને ડાલી કમંદ.
તો લાચાર હોકર કહી ઝુલજલા,
ઈલાહી મેરી લાજ રખ તુ ઈલાહ.
અમીર જાતે જાતે કીયા તબ બીચાર,
લગા કરને અફસોસ હો બેકરાર.
મુબાદા મેરી માં મેરે વાસ્તે,
વો નીકલે અકેલી મેરે વાસ્તે,
અમીરને કહા તબ તો મકબુલકો,
એય મકબુલ સુન મેરી બાતકો.
આયા દીલમે મેરે હે અએસી ફીકર,
ઉસી ટેકડે પર તુ ચડકર નઝર.
ચડા ટેકડે પર વો હુબશી ગુલામ,
નઝર કરકે દેખા કહા યા ઈમામ.
કે મા પર તેરે ડાલી ઝએતું કમંદ.
કહા કે કિયા ચાહતી ઉનકો બંદ.
શીતાબીસે પોહચો મદદકો અમીર,
વગર નઈ તો ઉનકો હૈ કરતી અસીર.
અમીરને કીયા એડ ઘોડેકે તઈ,
પોહચે એક લહેજેમેં જાકર વહીં.
કમંદ કાટ તલવારસે દી છુડા,
પીછે માંકો કર ખુદ હુવા પેશવા.
ગઝબ હોકે બોલી સો ઝએતું પુકાર,
કે કયુ મુજસે મેરા છુંડાયા સીકાર.
તેરા નામ કયા હૈ તુ જલદી બતા,
યે અસવાર હયે કોન મુજકો સુના.
કહે નામ મેરા હૈ મોહમ્મદ હનીફ,
મૈ લડનોંકો આયા હું હોકર હરીફ.
યે અસવાર હુયે સો મેરી માં હુંય,
કે નીકલી હૈ ઘરસે મેરે વાસ્તે.
મૈં જાનીથી ઝએતુ કહી યક સુખન,
ન હોગી મેરીસી કહીં કોઈ ઝન.
તેરી માં બહાદર બડી પહેલવાં,
કે મેરે મુકાબીલ ખડી બે ગુમાં.
વ લેકીન તુ ઉસ રોઝકો બચ ગયા,
મુવા જાન તેરા ન કાટી ગલા.
વલે તુજકો મુજ હાંથસે અબ મહાલ,
અભી વાર કરતી હું જલદી સંભાલ.
લગી હોને દોનોંમેં તબ કાર ઝાર
લડે ખુબ દોનો કરે કરઝાર.
બી બીબીને ચાદરસે બાધી ઝખમ,
તયમુમ કિયા કર દુગાના ખતમ.
મુના જાતુ માંગી કે અય યા કરીમ,
કે ફરઝંદકો મેરે ફતેહ યા રહીમ.
ઝબરદસ્ત ઓરત બડી હૈ હરીફ,
કે બેટા તેરે શેરકા હૈ હનીફ.
ફતેહ દે ઉસે રખ તું મેરી શરમ,
વગર નઈ તો જાતા હૈ સારા ભરમ.
ફતેહ દી ખુદાને યે સુનકર દુઆ,
કીયા હકને તબ ઉનકી હાજત રવા.
ઓર તીરબાઝી સો દોનોં કીએ,
બઝા ખીંચ તલવાર હાથમેં લીએ.
અમીરકા નવાર ઉસપે કરતા અસર,
ન હો વાર ઝએતુનકા કારગર.
અમીરને કહા તબ યું ઝએતુનકો,
પકડ હાથ મેરા કમર બંદ તું.

તુ હર ઓર ઘોડેસે મૂઝેકા ઉઠા,
બઝાં મૈં ઉઠાઉં યે શરત હૈ કમા,

ઝએતું તબ કમરમે બઝોર હાથ ડાલ.
કીયા ઓર ચેહરા હુંવા ઉસકા લાલ,

અમીરને કીયા ચુસ્ત તબ ઝીન કું
સંભાલે અપસેકો હૈ હર હાલમું.

બઝાં હાથ ઉનકી કમરમેં દીયા,
પકડકર કમર એક નારા કીયા.

વહી ઝીનસે સરેક ઉપર ઉઠા,
ફેંકા તબ વો ઝએતુંકો દર હવા.

પુકારી હૈ બીબીને તબ મુદતર,
અય ફરઝંદ ઉસેકો તુ જલદી પકડ.

અગર મૈ ઝમીપર ગીરેગી કભી,
તો મૈં દુધ તુજકો ન બખશુંકભી.

યે સુન કરેકે ઝીલે અમીરને ઉપર,
ઉતારે ઉસે તબ ઝમીકે ઉપર.

વો ઝએતુન બોલી અય સાહેબ તમીઝ,
દીલોજાંસે હું મૈં તુમ્હારી કનીજ.

મૈંને અપને દીલમેં અહદ યું કીયા,
જો મુજકો પછાડે વો ખાવીંદ મેરા,

અમીરને કહા તું મુસલમાન હોં,
શીરક ઓર કુફરસે તુ બેઝાર હો,

સદક દીલસે ઝએતુન કલમા કહી,
ભી ચાલીસ કનીઝાં મુસલમાં હુઈ.

અમીરને કહા માંકા ઝએતુંકે સાત,
લેજાઓ મદીનેકો અએ નેક ઝાત,

મૈંને કીરેક આનેકી ખાઇ કસમ,
મૈં જાઉંગા દર મુલક શાહે હરમ.

મુસલમાં કરૂ ઓર ગારા છુડાઉં,
નબી મૈં મદીનેમેં આ મુહ દીખાઉં.

કહા દીલમે ઝએતુનશાહ ઓર હુ,
મુબાદા દગા મેરી માંસે કરે.

યે નામુસલીમ ઈસકા નહીં અતબાર,
દોનોં હાથ બાંધે હું કર ઉસ્તવાર.

કીઆ માંકે હમરાર સબકે તઈ,
ભી ચાલીસ કનીઝાંકો બાંધા વહી.

મદીનેકે જાનીબ રવાના કીએ,
અપ રાહ શાહે હરમકી લીએ.

વો બીબી હનીફા ઓર ઝએતુનભી,
મદીનેક જાનીબ ચલે હુએ સભી,

યકાયક જંગલમ કીયા જા ગુઝાર,
વહાંકા શહીનશાહ ખેલેથા શીકાર.

વો ઘોડા ઉઠાયા થા એક શેરપર,
આગે ઉસકે ભાગથે દો શેરનર.

યકાયક પડી શાહકી ઉનપર નઝર,
વો ઘોડા ઉઠાયા વહી મુદતર.

બંધા દેખ ચહતાલીસ સવારોંકે હાથ,
ઓર એક સવારસેકે જાતા હુએ સાથ.

કહા શાહ ઝાલીમને બીબીસે યુ,
કે યે કોન હુએ ઓર હુએ કોન તુ.

કહી મૈં હનીફા હું ઓજા અલી,
યે મેરી બહુકો મૈ લેકર ચલી.

યે આલીસ અસવાર ઉનકે કનીઝ
લે જાતી મદીનેકો હું ઉનકો નીજ.

કહા શાહ બહુકો મુજે દે ઉતાલ,
ચલીજા તુ ઘર અપને હોકર ખુશહાલ.

સુખન સુનકે બોલી ઉસે બા ગઝબ,
મુકાબીલ હુઈ શાહઝા લીમકે તબ.

લગાયા વો કાફરને તબ સરપે વાર,
જખમપર જખમસે હુઈ બેકરાર.

કહી યાઈલાહી તું રખલે શરમ,
કે તું મઓ તેરે શેરકી મંએ હરમ.

ઉઠા વહાંસે ધુંદકાર ગરદો ગુબાર,
કે મલને લગા આંખ વો શાહેરયાર.

ફરીશતા ફરસકી પકડકર રીકાબ,
પોહંચાયા વો બીબીકો ઘરમેં શીતાબ.

હુવા બરતરફ જબ વો ગરદો ગુબાર,
લગા દેખને હર તરફ શાહેરયાર.

હુઇ બીબી ગાયબ સો ઘોડે સંગાત,
હુવા ખુશ કે ઝએતું લગી મેરે હાત.

વહી ઉસકા લશકરથા આયા તમામ,
કે મુજરા કીયા આકે સબ ખાસોઆમ.

લગા કેહને ઝએતુનકો શાહેજહુલ,
કે અય નાઝની અબ મુજે કર કબુલ.

કહી ઉસકો ઝએતુંકે અય ખુબસઆત
વગર નઇ તો મૈં દેતી તુજકો સઝા
વઝીરોંને બોલે કે અય શાહેરયાર
યે નાચાર હોકર કરેગી કુબુલ,
કીયા આકે બાગમેં તબ મુકામ,
વો ઝએતુન ઓર ઉસકી ચાલીસ કનીઝ,
કીયા આકે માલનને શાહકો સલામ,
બુઢી હુએ તુમને સભી મકરો ફંન,
તુકર મેરી ખાતીર ઉસે જાકે પન્દ,
તુજે માલો ઝરસે કરૂંગા નીહાલ,
કીયા અરઝ માલનને શાહે જહાં,
બઝાં શાહને બોલા કે અય પીરઝન,
સો ખનેકા બા ખુદતર મેરે ધીર,
હુકમ હો તો અબ ગરમ કરકે લાઉં,
કહા શહાને બેહતર તુ જા લાવ દુધ,
બુઢયા જાકે વો દુધ તબ છાનકર,
યકાયક ખ્વાબ ઉસ બુઢીકો આયા.
પકડ બાલ સીરકે ફરીશ્તે અઝાબ,
બુઢી વાહવેલા કરી બેશુમાર,
ગુનાહ કયા હુએ મેરા જો મુઝકો પકડ,
બુઢી થી ગરઝ ઈસ કશાકશ મને,
બહોત શોર ઓર આહ ઝારી કી,
ન આયા મદદ કોઈ લાતો મનાત,
કુઈ ના ઉમેદી ઉસે આશકાર
બચાલે મુજે અબ કઠન વકત હુએ,
બુતોંપર મુજે અબ કોઈ બાવર નહીં,
બુઢીકી હુઈ તબ દોઆ મુસતજાબ
યકાયક હુવા આકે ઉનકા ઝહુર,
અરઝકી બુઢીને કે અય દસ્તગીર
વો ફરમાએ હું મંએ મોહમ્મદ રસુલ,
તો દોઝખમેં તુજકો ન ડાલે કભી
વગર નઈં તો જલકર તુ હોગી કબાબ,
જો દેખી જમાલે મહોમંદ ખ્વાઝ,
તસદ્દુકસે કલમા પડી પીરઝાલ.
કહા તબ નબીને બુઢીકો તધાં,
અવ્વલ ઉસકો જા બોલ મેરા સલામ
તુ ખાતીર જમઅરબ ઓર દીલકો કરાર
કરૂ કયાકે બંધે હુએ મેરે દોનોં હાત
તુ યે બાત કહેનકા પાતા મઝા
કે આંઈ નેરે દામમેં હુએ યે નાર.
તુ કરતા હુએ અપને દીલકો ક્યું મલુલ,
ગીરદ ઉસકે ઉતરા વો લશકર તમામ,
રખા બાગમેં શાહને લાકર બતમીઝ;
કહા શહાને અય જાલ કર એક કામ,
યે ઓરત જો લાયા હું મએ કરકે બંદ,
કીસી મકરસે અપને કર તું ખુરસંદ
મેરેસે મીલા ઈસકો લાકર ઈતાલ
યે હુએ કામ મેરા કરૂંગી બજા,
જો મોજુદ ઈસવકત હો તેરે કન,
કહી ઉસવકત હુએગા હાઝીર યે શીર,
મેં બેંગીસે લાકર તુમનકો પીલાઉં,
ગરમ કરકે લાના મેરે પાસ બુદ.
જલાંને લગી આગ ચુલપે. ધર
વો સોતે સપનેમેં દેખી હુએ કયા,
વો દોઝખમને ખીચંને હુએ શીતાબ.
કે ક્યુ ડાલતે હો મુજે બીચ નાર.
લે જાતે હો ક્યું મુજકો દોઝખ અંદર
પડીથી જહુનમકી ગરદીશ મને
બહોત દરદમે બેકરારી કી.
ન ઉઝાને ઉસકી સુની કામ બાત.
કહી તબ કે અય પાક પરવદીગાર.
અઝાબ મેરેપર બહોત સખ્ત હુએ
સીવા તેરે યાવર અભીં કોઈ નહી.
મોહમ્મદ નબી શાહવાલા જનાબ.
ઝમીંસે સમાતક હુવા શોઅલેનુર.
કે દેખેસે તેરે હુઈ દીલકો ધીર.
અગર દીન મેરા કરે તુ કબુલ
જો કમાલ કહે અપને દીલ સે અભી.
કરેગે ફરીશ્તે તેરેપર અઝાબ.
ફરીશતોંસે હોને લગા કમ અઝાબ
કુબુલી મોહમ્મદકે દીંકો દીલ હાલ.
કે મેરી બહુ બદમેં હુએ યહાં.
બઝ બોલ ફરઝંદસે નેક નામ.
તેરે તંઈ છુડાએગા પરવરદીગાર

બુઢી તુ કીસી તોરસે હે છુડ.,
યકાયક બૂઢીકી ગઈ ખુલ જો આંખ,
જો દેખી તો કુછ ખ્વાબકા નંઈ અસર.
જબ આયા યકીન ઉસ બુઢીકે તઇ.
પેહચાની કે મેરા સચા હય યે ખ્વાબ,
ઉસે દેખ ઝયેતુન હુઈ બેકરાર,
ઈતેમેં વો માલનને કીના સલામ
મુજે ખ્વાબમેં હય કહે યું રસૂલ,
મુસ્લમાં હુઈ હુ મંએ ઉન હાથસે,
બીબી સુનકે બોલી હો તેરા ભલા,
ઉડી વહાંસે માલન આઈ ઘરમને,
ઝેહર પીસકર દુધકે બીચ ડાલ
દેકર દુધ માલનને શાહસે કહા,
કીઈ અપને કુંદસે મંએ રાઝી ઉસે,
યે મુઝદા ખુશી સુન પીયા શાહને દુધ,
માલન આકે બોલી એ ઝયેતું કે તઈ;
કહી મુજ કમરસે છુરીંકા નીકાલ
બૂઢીને છુરી લેકે કાટી હસે બદ,
આલીમોકે બંદ કાટી ઝયેતુનને,
જુદા કરકે સરકો હુઈ પસ સવાર.
કે સ્પય ફોજ ઝાલીમ ખબરદારકો
યે સુનતેહી લશકર તીલ ઉપર હુવા,
વઝીરાં જો થે સાથ ઉસ શાહકે,
વો ઝયેતુન તલવાર તબ ખીંચકર
પછાડી ઉને કાફરાં બેશુમાર
વઝીરોંને હાંતોમે ઉગલી પકડ
આગે આકે ઝયેતુકે માંગે અમાન
વઝીરોંને કલમા પડહા ગીદકે લા,
કે ઝુ નાર તોડા ધગેં બીચ જા
બના મસજીદાં તુમ ગુઝારો નમાઝ,
વો સાતો વઝીરોંને લે પેશકશ
દીયા મઆફ પસ ઉનકો રૂખસત ...
કે જાઉં અગર સબ મદીને મને
ભલા હુએ કે મયેબી અમીર પાસ જાઉં,
યે કર દીલમે તજવીઝ નબ હુઈ રવાં,
અમીરકી અય યારાં સુનો યહાંસે બાત,
મદીને તરફ માંકા રાહી દીએ;

તો ઉસકી જઝા તૂજકો દેગા ખુદા.
લગી હરતરફ દેખેને જહાંક જહાંક.
વલેકીન મોઅત્તર હુવા ઉસકા ઘર.
ચલી આઇ ઝયેનુ કને તબ વહીં.
વો ખીદમતમેં ઝયેતુંકી આઈ શીતાબ.
કે કુટની યે હયેગી જો આતી હય નાર.
મોહમ્મદકા ઝાંપસ કહી વો સલામ.
કહા બહુતેક મેરી નકર દીલ મલુલ.
છુડાઉગી મંએ તુજકો હરઘાતસે.
ખુદા તુજકો ઈલબાન દી હે જઝા.
આયા ઝેહર કાતીલ સો ઉસકે કને.
ગઈ લેકે વો શાહકને ઝુદ હાલ.
મીલાઉંગી તુજકો તેરી દીલરૂબા.
દીલાસે બહોત દેકે મયેને ઉસે.
સો પીતેહી શાહકી ગઈ જાન ઝદ.
કે મારીહુ મ યે શાહ ઝાલીમકે નઈ.
મેરે હાથકે બદ તુ કાટ ડાલે
છુડાઈ હય ઝયેતન કો કરકે છદ.
ગઈ શાહ ઝાલીમકે લાસેકને
નીકલ બાગસે યુ કહી હાંક માર
યે નર અપને ખાવીદકા હય દેખલો.
પડા સારે લશકર મે યું ગલગલા
વો તય્યાર હોકરકે લડને લગે
કરી હમલા કુફ્ફારકી ફોજપર.
લગે બાગને વહાં હઝારાં હઝાર
દો હાથોંકા પટકે સતી બાંધકર
કહી ઉનકો જલદીસે લાવો ઈમાન
બઝાં ઉનકો ઝયતુનને યું કહા
બુતાં તોડ ડાલો કુફ્રેદા છુડા.
ઈબાદત કરો મીત વઝુ અપના સાઝ
ધરે અગે ઝયેતુન કે હોકે ખુશ
ઝાં ઉનયે દીલમેં ફીકર યુ કીઈ.
નજાનુ અમીર કે ઉપર કયા બને
પડે કામ ઉસવક્ત મેં કામ આવું
જો બાકી ગઢાંસે રહી બસતાં.
ઝયેતુન પાક દામનકે જબ બાંધે હાત
ગયે શાહ મુલકે હરમકી લીએ

ચલે જાતે પોહચે કીસી જાય પચર,
ગુલીસતાનથા મીસલે ફીરદોસકે,
ચંડુલ શાહકા બાગથા ગુલબહાર,
અમીરને ઉસી બાગમેં જાએકર,
ખાએ ઉસકે મેવે બહોત પેઠભર,
નીગેહબાન ઉસ બાગકા દેખકર,
કેયકસવાર અરબી હુએ ઔર એક નાફર,
અમીરપરથી આશક વો અઝજા પરી,
ચંડુલશાહને લે ફોજ બારા હઝાર.
સમંદરકે પેહલાડસે એકબાર,
વો આઈથી દીદારકો દેખને,
લીયા ફોજને બાગકો આડે ઘેર,
ડરી અપને દીલમેં વો કીરયાપરી,
દીયા નાગહાં ઉસ પરીને આવાંઝ,
પુકારી કે સોતે ઉઠો થા ઈમામ,
ખડા ઘેરકર બાગકે આસપાસ,
ઉઠો અબ શીતાબીસે હો હુશયાર,
લગે કહને કીસકી યે આવાઝ હુયે,
કહે નામ ઉસકા હુયે કીરયા પરી
ખબર પરકે કીરયા પરી જબ ગઈ,
કે સચ આઈ હય ફોજ બારા હઝાર,
મુકાબીલ હો ઉસદે ગયા સામને,
મુકાબીલ મેરે હોવે વો આનકર,
આયા અઝા ઉસકેસે યક પેહલવાં,
અમીરને સીપર પર લીયા ઉસકા વાર,
જો અતાથા ચલકર કોઈ પેહલવાં,
ચંડુલશાહ ને દેખા યે લશકર મેરા,
કીયા ઝરબ આકર અમીરકે ઉપર,
ઉઠાયા ઉસે ઝીન ઘોડેસે તબ,
કે દીને મોહમ્મદકો જલદી કુબુલ,
પઢા ઉસને કલમા ઔર તોઢા ઝુનાર,
પુછા નામ ક્યા હુયે તુમ્હારા બતાવ,
મોહમ્મદ હનીફ નામ અપના કહે,
ચંડુલશાહ બોલા કે મએ ભી ચલુ,
અમીરને કહા મએને ખાઇ કસમ,
ચંડુલશાહસે રૂખસત હુએ મોહતરમ;
અગે થા વો મકબુલ પીછે ઈમામ,

અથા બાગ યક ઉસ મકાંકે ઉપર.
લગે ઉસમેં મેવથે દરખ્ઝાતકે,
રખીથી વહાં ફોજ બારા હઝાર,
લગે તોડ ખાનેકો સેબો સમર,
રહે સો ઉસી બાગમે બેખતર.
ચંડુલશાહએ જા કિયા વો ખબર,
મેવે ખાએકર સો રહે બે ખબર.
બેટીશાહ પરીકી જો કીરયા પરી,
આયા બાગકે પાસ હોકર તયાર,
પરી આઇથી દેખનેકો દીદાર,
દેખી કયાકે સોએ હુયે દોનોં જને,
પકડનેકો આએ હુએ હોકર દીલેર.
જો સોએથે હુસયાર ઉનકો કરી.
ઉડી વહાંસે પર ખોલકર અપને બાઝ.
ચંડુલશાહકા લશકર હુયે આયા તમામ.
સોએ હો તુમ્હીં કયુ અભી બેહિરાસ.
કમર બાંધ અપની હુએ વો તયાર.
મગર હાતીફે ગૈબકી રાઝ હુવે.
કે જીસને યે અવાઝ આકર કરી.
મોહમ્મદ હનીફ ઉઠકે દેખે તભી.
નીકલ બાગસે હોકે ઘોડે સવાર.
કહા પેહલવાં જો કોઈ તુજ હને.
દેખુ ઓર ઉસકા મએ ઉસકા હુનર.
અમીરપર કયા ઉસને હમલા નશાં.
ઉસીકો દો ટુકડે કીયા ઉસકા માર.
તો હરગીઝ ન ફિરતાથા જીતા વહાં.
વો આકર અમીરસે મુકાબીલ કરા,
ઝરબ ટાલ ઉસકી પકડકર કમર.
અમીરને કહાં યું વો બે દીસેં તબ.
વલે નઈ તો હોતા હયે દર ખાધા ધુલ.
સદકસે ચંડુલશાહ હુવા દીનદાર.
ઈરાદા કીધર હગે સો મુજકો સુનાવ.
મેરા કસ્દ શાહે ઈરમપર જો હુયે.
કરૂ જાફેશાની બો મારૂ મરૂ.
અકેલા કરૂ ફતહ શાહે ઈરમ.
ચલે ફીર વહીં મુલ્કે શાહે ઈરમ.
ચલે જાતે રસ્તા વો જલદી તમામ.

સો ઉસ રોજ આઈ હુયે કરય પરી,
અમીરકો પુકારા ઓર ખબર યું કરી.
કે આગે મીલેંગે તુમ્હે યે ગુમાન,
કે હુયેં દોનોં બેહનાં બડી પેહલવાન.
ખબરદાર રેહના તુમ્હે યા અમીર,
કે હુયેં દોનોં બેહનાં બડી વો શરીર.
ઈતમમેં જો દખે પીછે ફીર ઈમામ,
નજરમેં ન કુછ ચીઝ આઈ તમામ.
રહે તબ વો હયેરતમેં યે કાનથી,
કે આકર ખબર મુજકો કે હકર ગઈ.
બૈઠે વોભી એક ઝાડ નીચ ગાહપર,
નજર કરતે હરયક મુસાફીર ઉપર.
કોઈ જો મુસાફર વહ જાના અગર,
ન જાતા ઉન્હોંમે થા બચકર મગર.
અમીરકા ઉસી રાહસે થા ગુઝર,
યકાયક વો છોટીને દીતી નઝર.
સવાર હોકે ઘોડેપે ભાલા પકડ.
ચલાઈ વો ઘોડા અમીરકે ઉપર.
કહી અય સીપાહી કે હથ્યાર ડાલ,
વગર નઈ તો નેઝા હુયે મેરા સંભાલ.
કહે સુખ રઅના સકત ક્યા તુજે,
જો અયસા સુખન આકે બોલી મુજે.
કુ મરદોંકે હથ્યારકો બાંધકર,
આઈ દઅવા દીલકે ભીતર સાંધકર.
તેરા કામ સીને પીરોનેકા હયે,
ખાને ઓર અચ્છા ફીરાનેકા હયે.
કહા ક્યું કે અબ તુમને જાન મુજે,
મગ્ગે ઓરત કુ કૈસા પેહછાના મુજે.
અમીરને કહા જબ તું ઘોડા ઉઠા,
આઈ મુજપે સીના તેરા થલથલા.
ફીલાઓમેં જુબીશ આયે દોનો પાઉ,
મગ્યં જાના કે ઓરત હયે સાંચી સુનાઉ.
કહી ગરહું ઓરત વલે અય જવાન,
બહોત શેર મરદોંકો મારી બજાન.
યે કેહકર લગાઈ નેઝા શાહપર,
અમીરને લીયા ઉસકા નેઝા પકડ.
કમરકે ઉસી સુખકે હાથ ડાલ,
ઘોડેપરસે ઉસકો ઉઠાયા સંભાલ.
[illegible] હાથ મકબુલકે બોલકર,
દોનો હાથ મઝબુત ઉસકે જકડ.
કીયા ઉસકો મકબુલને દસ્તગીર,
બડી બહેનને દેખ ઉસકો અસીર.
ગઝબ ખાઈ ઘોડેપે અસવારહો,
વહી આ અમીરકે હુઈ રૂબરૂ.
ગઝબસે વો ઘોડા ઉઠા દઇ ઉને,
અમીરપર સો નેઝા ચલાઈ ઉને.
અમીરનેભી નેઝા ઉસીકા પકડ,
કમરબંદમેં ઉસકે હાથ ડાલકર.
ઘોડેપરસે ઉસકો ઉઠાકર લીએ,
ભી મકબુલકે વો હવાલે કીએ.
ચલે તબ સો મકબુલને બાંધકર,
ચલે આગે દોનોં કે તઇ વો પકડ.
ગએ શહેરમેં જહાં થા ઉનકા અમલ,
આઈ સબ રય્યતભી બાહેર નીકલ.
અમીરકે ઉપર સબ કીયે જાફસાં,
અરઝકી અમીરસે કે અય મેહરબાં.
હમારા અથા શાહ ઉનકા પિદર,
કીયા ઉસને દારૂલ ફનાસે ગુઝર.
દોનોં બહેના આપિ રહે રાજકર,
ભાઈ અપને ઈમરાંકો ઈખરાજ કર.
ઝુલુમ કરને લગી હયે દો બે હીરાસ,
કરે ઈસ તરહકા સીતમ બે કયાસ.
રય્યત સો ભાગી હુવે ઘર ઉજાડ,
બડી શખ્ત બહેનાં દોનોં નાબકાર.
અમીરને પુછે કહાં વો ઈમરાં બતાવ,
કહા કે હયે વે ઉન્હી મુજ દીખાવ
અરઝ યું કીએ વો હયે કુએ ભીતર,
વો ઈમરાંકો રાખા ઈને કેદકર.
કો રોટી ઓર એક કુજા પાની મુદામ,
મીલે ઉસકે તઈ અબ શાહે નેકનામ.
અમીર સુનકે આએ ઉસી ચાહપર,
પુકારે કે ઈમરાન ક્યા હયે ખબર,
કહા યું સો ઈમરાન વાલા કદર,
તુમ્હી કૌન હયેંગે અયસી જાપર

ખબર ઇસ મુસીબતમેં જાતે શીતાબ, તુમ્હારા ઈસમ ક્યા હુવે વાલા જનાબ.
મોહમ્મદ હનીફ્ કું કહા શાહાને. છુંડાનેકો આયા હું તેરે કને.
તેરી દોનોં બહેનોંકો મેં બાંધકર, લે આયા હું અબ તું ફીકર કુછ ન કર.
મંગા પિડેકો ઓર રસીસે જકડ, કૂએ બીચ ડાલા અમીરને પકડ.
કહે બેઠ ઈમરાં તુ પીડે ઉપર, નીકાલું તુજે ચાહસે ઝુદતર.
ખુશી હોકર બેઠા સો ઇમરાંન વહાં, નીકાલે ઉસે દીનકે પહેલવાં.
બુલાકર લુહાર ઉસકી બેડી કટા, સો હમ્મામ કે બીચ ઉસકો ન્હીલા.
બીઠાયા ઉસે ફીર સો વહાં તખ્તપર, કહા ઉસને કલમા ઉસી વક્તપર.
કહા શાહને હુકમેં તુ બહેનોંકે બોલ, તુ કેહ રાઝ દીલકાઝબાં અપની ખોલ.
કિયા અરઝ ઇમરાં હયેં બહેનાં શરીર, હયે લાઝીમ ઉન્હે મારના યા અમીર.
કે તા દુસરેકોભી ઈબરત હોવે, અયસે કામ કરનેસે હયેબત હોવે.
બી દોનોં બેહનોંકો જલદી બુલાએ, દીવારોંમે ઉનકો સો જલદી ચુનાએ.
મારે તીર ઉનકો હુઈ વો હલાક, જહન્નમકો પોંહચી હુવા ઝુલ્મ પાક.
અમીરને કહાં તબ સો ઈમરાનકો, મયે જાતા હું આગે કીસી કામકો.
તુ કર બાદશાહી હયાતી તલક, રહે રાજ તેરા ઝમીં તા ફલક.
કહા ફીર યુ ઈમરાનને યા અમીર, મેરે બાપકે સાત હૈંગે વઝીર.
બાગી હોકે બેઠે હેં વો તોડ બાત, કીલા સાત સાતોંને કર લીએ હાત.
અગર વો મરે તો મીટે સબ ખલલ, મેરી બાદશાહીકા હોવે દખલ.
મોહમ્મદ હનીફને કહાં ઝુદતર, ચલો હોકે તયાર ઉનકે ઉપર.
સો ઈમરાનકર ફોજ જમઆ કલીલ, અમીરકો લીએ સાથ હાદી સબીલ.
ચલે કુછ દર કુછ ઉનકે ઉપર, વો સાતોં વઝીરોંકો પોંહચી ખબર.
કે મોહમ્મદ હનીફકો લે ઈમગાન સાથ, વો લડનેકો આતા હમારે સંગત.
વો સાતોંભી આકર મીલે એકઠાર, જમઆ કરકે ફોજાં હૂએ સબ તયાર.
પોંહચા શાહ ઈમરાંકાં લશકર વહાં, તબલ જંગકા હુકમ કીતા તબાં.
ઇધરસે વો લશકરભી તયાર હો, હુવા શાહે ઇમરાનકે રૂબરો.
લગી જંગ હોને સો ગમશાનકી, લગી ફોજ લુટને સો ઈમરાનકી.
મોહમ્મદ હનીફને લે તલવારકો, લગે મારને ફોજ કુફફારકો.
કઈ માર ડાલે બડે કાફરાં, લગા ભાગને ઉનકા લશકર તબાં.
વો સાતોં વઝીરોને ઈમરાનસે, મીલે શાહ હમકો બચાલે કહે.
સો ઈમરાન સાતોંકો હમરાહ લે, ડાલા લાકે કદમોં ઉપર શાહકે.
અમીરને કહા ઉનકો કલમાં પડો, વગર નઈ તો જીનેસે તુમ હાથ ધો.
સો ઈમાન લાકર વો કલમા કહે, વે હો દસ્ત બસ્તાહ સો આકર ખડે.
અમીરને કહા તુમ ઇતાઅત કરો, સો ઈમરાંકી ખીદમતકો દીલપર ધરો.
વીઝારત તુમ્હારી કિયા સબ બહાલ, ઝરો માલ દેગર કરેગા નેહાલ.
કબુલા ઉન્હોંને અમીરકા સુખન, ચલે તબ સો ઈમરાનકા સુન વતન.
શાહેરસેં જો દાખીલ હુએ ખાસો આમ, કહે તબ સો ઈમરાંકો યું કર ઈમામ.
મેં જાતા હું શાહે ઈરમકે ઉપર, તું કર બાદશાહી બેઠા તખ્તપર.

કહાં શાહઝા ઈમરાનને યા અમીર અલું મૈભી હમરાહ હો દસ્તગીર.
કહે તબ મૈ સોગંદ ખાયા હું યું, કે શાહે ઈરમસે અકેલા લડું.
મીલુંગા મૈ ફીરતે વખત તુજસે આ, કીસી બાતકા ગમ ન હરગીઝ તુ ખા.
મૈ કહેકર અમીરને ક્યા કુચહા, તરફ મુલ્ક શાહે ઈરમકા સુનો.
સભી શહેર શોર લગા ઝાર ઝાર, ભી અમરાન ઝારી ક્યા બે શુમાર.
સુનો યાં સે ઝએતુનકા તુમ ઝીકર, સભી થે વો બાકીથી ઈસકી ફીકર.
ઝએતુન જબ ગઈથી મદીને ઉપર, વો શાહે ઈરમ દીલમને ખૌફ ધર.
સુબાદા મેરે પર વાં લાવ બલાં, યે અંદેશા દીલમેં અપસોહે ધરા.
હજદાહ લાખ લશકર હૈ બાહેર પડા, શહેરસે વો દો કોસ બાહર ખડા.
કે ખતરેકા દીલમેં નથા ઉનકે ડર, વલેકીન ખુશીથી ઉસે સર બસર.
મોહમ્મદ હનીફ જબ પોંહચે તભી, દેખા ક્યા કે લશકર પડા હુએ સભી.
પડા હુવે યે લશકર સો બે ઈનતેહા, ફીકર શાહને દીલમેં સતી યું કિયા.
કરે કૌન ઈનકા હમારી ખબર, કે લડનેકો આયા આલીકા પીસર.
નશાં અહમદી ખોલ મકબુલ હૈ, ખડા રહે તુ ઇસ ટેકરેકે તલે.
વો કલમેકો પડકર જો નઆરા કીયા, કીતોંકા જો સુનતેહી ફાટા હીયા.
વો લશકરને સુનકર કીએ સબ દહલ, કઈ ઓરતોંકે પડે વહાં હમલ.
સુના શાહ ઈરમ જબ વો નારા અમીર, લગા પુછને તબ બુલાકર વઝીર.
યે કીસકા હુવે નઆરા બતાવો મુજ, ખબર સાંચી ઉસકી સુનાવો મુજે.
વઝીરોંને મીલકર અરઝ યું કીએ, કે મોહમ્મદ હાનીફને યે નઆરા કીએ.
કે ઝએતુનને અરઝ કીથી તથાં, કે મોહમ્મદ હનીફકા મચેં મારી બજ.
ગલતથા જો ઝએતુનને મૈ કહાં, કીસી તોર સોહી વો જીતા રહા.
તુમ્હારેસે આયા વો લડને ઉપર, નઆરા માર તુજકો કિયા વો ખબર.
વો સુનતેહી શાહે ઈરમકા સવાર, સભી ફૌજ લે સાથ હોકર તયાર.
ખડા હોકે મૈદાંમેં સફ બાંધકર, અમીરભી વહીં એક ઘોડેકા કર.
પડા ઉસકે લશકરમેં જુ શેર નર, લીએ હાથમે શમશીરકો ખીંચકર.
લગે મારને ફૌજ કુફફારકે, ગીરાને લગે પયાદે અસવારકો.
ગયા દીન લડાઈમેં સારા તમામ, ગુઝરકર ગયા દીન હુવા વકતે શામ.
સો મકબુલ કન આકે ઉતરે ઈમામ, દીએ અપને ઘોડેકો દાના સુદામ.
વો લશકર કિયા અપની જાગે મુકામ, દાના ઘાસ ઘોડેકો દેકર તમામ.
યું અલકીસ્સા હરરોઝ ઈસતૌર જાંગ, મોહમ્મદ હનીફને કીએ બેદીરંગ.
બહોત પેહલવાં ઉનકે મારે અમીર, વઝીરા કહે સહ ઈરમ બે નઝીર.
કે હર રોઝ લશકર તેરા હોવે કમ, મોહમ્મદ હનીફ પર ન લાગે જખમ.
કરો મીલકે તદબીર ઓર કુછ બીચાર, કીસી મકરો ફનસે ડાલો ઉસકો માર.
કરો મસલહત સબ વઝીરાં તુમ્હે, ખોદો સાત ખડડે સો મેદાનમેં.
સારી રાતમેં કર કુવેકો તયાર, કે પત્તે બીછાકર ઉપર ખાકો ખાર.
ફજરમેં નકારાં બજાકીકા કર, ખડે આ સવારાં સફે બાંધકર.
ઉધરસે અમીરનેભી અસવાર હો, હુવા જો ઉસ ફૌજકે રૂબરો.

અમીરકે મુકાબીલભી આ પહેલવાં, કિયાં આકે હમલા અમીરપર જવાં.
લીયે વાર ઉસકા સીપારકે ઉપર, લગે કરને હમલા વો ભાગા ઊધર.
કુવે કુદ કર તબ ગયા વો સવાર, અમીર આયે હૈ જબ કુવેકે કીનાર.
સો ઘોડા અમીરકા ખડા હો રહા, કુવ જાનકર વો કદમ ના ધરા.
અમીરને કહા અયસે મૈદાનમેં, ખડા ક્યું મેરા ઘોડા ઈસ આનમેં.
ઉસે ક્યા હુંવાહે સો ડરતા હૈ ક્યું, કદમ અપના આગે ન ધરતા હૈ ક્યું.
મારે એક ચાબૂક ગુસે બીચ આ, કુદા શાહકા ઘોડા નીપટ તૈશ ખા.
કુવા દુસરા કુદકર ઉસપે જાં, ગ્યુમ ચાહમેં જા પડાવો તથાં.
ઘોડેકે તલે દબ ગએ શાહકે પાએ, શીકસ્તહ હુએ ઓર કહે યા ખુદાએ.
દોનાં પા અમીરકે હુએ ચુર ચુર, પડે જબ કુવેમેં યે સબકે હુઝુર.
લીયા ફોજને ચોતરફસે યે ઘેર, વઝીરોંને બોલે કરો અબ ન દેર.
કુવા મુન્દ કર સબ બરાબર કરો, મીટા સબ ખલલ અબ ખુશી દીલ ધરો.
ઈતનેમેં વો ઝએતૂન પોંહચી વહાં, કે મકબુલ પકડકર ખડા થા નશા.
પુછી આકે મકબુલકા કહાં ઇમામ, બોલા શાહકે ઉપર બહોત ઈઝદે હામ.
નહીં મુજકો મઅલુમ ઉનકી ખબર, ગએ હુએ વો લડને ઉન્હોંકે ભીતર.
દીયા એડ ઘોડેકો ઝએતુનને, આઈ ગુદતર ઉસ કૂએ કે કને.
વો લશકરને ઝએતુનકો દેખકર, કુવા છોડ ભાગે વો ઈધર ઉધર.
ચાલીસોં કનીઝોંભી પોહંચી વહીં, ઉતર કરકે ઘોડેસે ઉસવકતમેં.
કુવે બીચ સર ડાલ બેલી પુકાર, અમીર ક્યા ખબર હયે કહો આસકાર.
યે બાંદી તુમ્હારીભી પોહંચી શીતાબ, કુએસે શીતાબી દીયો તુમ જવાબ.
મેરે પાંવ ટુટે નહીં મુજમેં હાલ, કીસી તોરસે મુજકો જલદી નીકાલ.
વો ઝએતુન કર જમઆ ચાલીસ કમંદ, સીરકો વો બાંધી હયેં કર ખુબ બંદ.
કુએ બીચ ડાલી વો બોલી તથાં, કીસી તઓર બયેઠો સીપર કે મયાં.
અમીરને દો કોહન્યાં ઉસી બીચ ડાલ, સીપરમેં વો આડે હુએ કર સંભાલ.
કીએ ઓર ઝએતૂન અયસા તમામ, ઉઠાના સકી ઓર કહી યા ઇમામ.
મેરે ઓરસે તુમ નીકલતે નહીં, બહોત ઓર કરતી પર હીલતે નહીં.
અમીરને કહા તબ કે ચાલીસ કનીઝ, સો વે ઓર તુમ ઓર કરો મીલકે નીઝ.
ખુદા યાદ કરકર કરો ઓર એક, ઓર ખીંચો મુજે તુમ કીનારેપે લેક.
બમુજીબ કહેકે સભી મીલ શંભાલ, મોહમ્મદ હનીફકો કુએસે નીકાલ.
ડાલે ચાર પાઈ પે મકબુલ પાસ, અમીરને ભરી ઉસ વકત થંડી સાંસ.
ઝએતુન બોલી તુમ કયું કીએ આહ સરદ, સબબ કુછ સુનાવો મુંજ શેરમરદ.
કહે યું કે અબ મયેં હુવા હું લાચાર, રહે કૈદ મેરે વહાં ચાર યાર.
અગર ઈસ તરહસે તુ ઉનકો લે આવ, તો હોવે તસલ્લી મેરે દીલકી દાવ.
અકેલી ચલી વહાંસે ઝએતુન સવાર, કીલ્લે બીચ જાકર ખુંડી બેસુમાર.
વો થે જીસ મકામેં વહાંથે નહીં, જો પુછે તો કીસને બતાયા નહીં.
કહી દીલમેં અપને મુબાદા કહાં, અમીર પર ગીરે ફોજ આકર વહાં.
સીતાબી નીકલકર કીલ્લેસે ચલી, વહાં જા અમીરસે શીતાબી મીલી.

જો દેખી અમીરકે તંઈ ફોજ ઘેર, અમીરપર વો આએ હયેં હોકર દીલેર,
અમીરભી પકડ હાથમેં તબ કમાન, લગાએ હયે તીર ઉનકે તંઈ બેગુમાન,
જો કોઈ ટેકડેપર ચડતા અથા, સો યક તીરસે વોહભી પડતા અથા,
ચાલીસોં કનીઝોંકે તુરકેસ તમામ, હુએ ખાલી તીરસે તબ ઈસ મકાંમ.
ફીકરમંદ હોકર સો હઝરત અમીર, કે અબ ફોજ દુશમન કરેંગે અસીર.
યકાયક સો ઝએતુન આઈ નઝર, કે આતા હુએ જીસ તઓરપર શેર નર.
જો ઝએતૂન દેખે હુએ સુસ્ત દીલ, લગે ભાગને સબ વહાંસે નીકલ.
કીઈ અરઝ ઝએતુનને આંકર વહાં, કે બાહત મયને ઢુંઢે વો પાયે નહીં.
ઈસી વાસ્તે મએભી આઈ નીકલ, કે તુમપર કરેંગે વો આકર દંગલ.
ભલા મએ જો આઈ યહાં મુદતર, હટાઈ મયે ઈસ ફોજકો આનકર.
હુકમ હોં તો અલકર કીસી મુલકમેં, બુલાકર હકીમાં દીખાઉં તુમે.
ઈલાજ હાથ પાવોંકા કર ફીરકે આએ, અછા હોકે લડનેકો ઉનપર સો આએં.
અમીરને કહાં મુલક ઇરામનકા, કે નઝદીક હુએ દોસ્ત દીલો—જાનકા.
મેરી ચારપાઈ વહાં લે ચલો, સો ઈમાંરસે ચલકરેંકે જલદી મીલો.
કરેગા વો ખીદમત દીલો જાનસે, કરવેગા દારૂ હકીમાનસે.
ગે સુન કરકે ઝએતુન આલી નીકાર, અમીરકો ચલી લેકે વો એકબાર.
વહાં મુલક ઈમરાનપર એક ગનીમ, વો લડનેકો આયાથા ચલકર ઝબીમ.
ઉધરસેભી વો ઈમરાન અસવાર હો, હુવા ફોજ મકહુરકે આ રૂબરો.
મુકાબીલ હુઈ ફોજ દોનોંકી જબ, કહા શાહ મકહુરને ઉસકો તબ.
સુનાહું મએં અબ તો મુસલમા હુવા, મોહમ્મદ નબીકા તુ કલમા કહાં
યે સુનકર ખબર ચલકે આયા હુ મએ, બડી ફોજ લારી સોલાયાં હું મએ.
વલે દીલમેં મેરે યે આઈ હુએ બાત, કે હમ તુમ સો દોદો કરે મીલકે હાથ.
દોનો લશ્કરોયે લડાઈ હુઈ. જો મારે કરે પાદશાહી વહી.
મેરી ફોજ થોડી હયે દીલ બીચ લા, સો ઈમરાન અશવાર હોકર ચલા.
મુકાબીલ હુવા કરને લગા વો જંગ, કમદ માર ઇમરાનપર બે દીરંગ.
લગા ખીંચને તબ વો લાચાર હો, કહા યા ઈલાહી મદદગાર હો.
ઉસીવકત પોહુંચે અમીર આન કર, દરદ પાંવમેં થા બડા સખ્ત તર.
દેખે તબકે ઈમરાનપર વકત તંગ, થે બીમાર ખુદ ઓર ઉસ્સે હુએ જંગ.
કહા હાય અફસોસ સદ હએફ હુએ, મેરે યાર ઉપર સીપા સએફ હુએ.
મએ આયા થા જીસકા ગુંકર એતમાદ, સો વો દામે ઝાલીમમે હુએ ના મુરાદ.
તભી યું સો ઝએતું કહી શાહકો, નહીં જાનતી મએ સો ઈમરાનકો.
અમીરને કહા જીસ ગલેમેં કમંદ, વો હુએ યાર મેરા છુડા ઉસકા બંદ.
જો કોઈ ખીંચતાં હુએ તુ જા ઉસકો માર, તભી દીલકો મેરે હોવેગા કરાર.
યે સુનતેહી ઝએતુનને એડ કર. ગઈ સરપે દોનોંકે ઉસ વકત પર.
કમંદ કાટ ઈમરાનકો દી છુડા, દીઆ શાહે મકહુરકા સર ઉડા,
ઉઠી ફઓજ ઇમરાનકી મુદતર, ગઈ લુટ લશ્કર સભી સર બસર,
બજા આકે ઈમરાન શાહસે મીલાં, દેખે પાંવ અમીરકે બહોત [illegible],

લેજાકર દીલ્લેમેં ઉતારા તભીં, બુલાકર હકીમાં શહેરકે સભી.
કહા અય હકીમાં ઈલાજાં કરો, સભી મીલકે યે પાવોં અચ્છા કરો.
મઅે બખશુંગા તૂમકો બહોત માલોઝર, તુમ ઈસ કામપર મીલકે બાંધો કમર.
હકીમોંને ઈસ પાંવકા દેખા ઈલાજ, કે ઈસ પાવોંકા કુછ નહીં હુઅે ઈલાજ.
કે દુન્યામેં ઈસીકી નહી હુઅે દવા, હડી ગોશત ઔર ચમડા અેકસા હુવા.
ગય શાહ ઈમરાં મહેલકે અંદર, હુવા દરદ ભારી અમીરકે ઉપર.
દરદને ઉસે બે કરારી કીયા, અમીરને બહોત આહ ઝારી કીયા.
વો મકબુલ ઝઅેતુંકો બોલે ઈમામ, મેરે પાસસે દુર હો તુમ મુદામ.
ઝઅેતુનને કહાં યા ઈમામે ઝમાં, જુદા મુજકુ કરતેહો દુન્યામેં યહાં.
વહાં આકેબતમેં કહોગે સો કયા !, મેરેપર યે ખતરા હુઅે હૈ ઈન્તીહા.
કે ફરમાઅે ઘડી ભર અભી દુર હો, મુજે દરદ ભારી હુવા મુખમો.
સો તનહાં મહેલમેં રહે તબ ઈમામ, નીકલ બાહેર મકબુલ ઝઅેતુન તમામ.
વો કરતે મહમ્મદ હનીફ આહ વાહ, હુવાથા હાલ ઉનકા બહોતસા તબાહ.
સો ઉસ રોઝ કીરયા પરી જલદી આઇ, મગ્મા બાંટ શાહકો ગઈ હે ઉઠઈ.
દેખેં કયાંકે આવાઝ આતા નહી, સો ઝઅેતુન બોલી વો મકબુલકે તઈ.
અમીરકી ખબર તુ શીતાબીસે લા, કે આવાઝ આતા નહીં હુઅે સો કયા.
અંદર જાકે મકબુલ દેખા વહીં, શહેનશાહ હુજરેકે અંદર નહીં.
વો મકબુલ રોને લગા તબ પુકાર, ઝઅેતુન સુનકે દઅેાડી વહીં આહ માર.
ઉઠા શોરો ગોગા વહા પર સો આઅે, લગે લોગ કરને બહોત હાય વાઅે.
કર આઝાદ ઝઅેતુન ચાલીસ કનીઝ, બુલા પાસ મકબુલકો અપને નીઝ.
તુ જા અપને ઘરકો ખબર જલદી કર, મઅેં જાતીહું તનહા સો જંગલ પકડ.
મઅેં કયા મુંહ દીખાઉં સો સુસરાલમેં, જંગલમેં મરૂંગી સો હર હાલમેં.
કહા ઉનકો સમજાકે મકબુલને કે ચલો સાથ મેરે મદીને મને.
કરેંગે પ્યાર સબ વો તેરે ઉપર, અમીરકી વહાંસે મીલેગી ખબર.
તો ખાતરમેં ઝઅેતુનકે આઈ યે બાત, ચલી તબ મદીને તરફ પાક ઝાત.
મકબુલનેભી દસ્તાર નાલેનકો, ચલા લેકે હમરા વો ઝઅેતુનકો
વો ઈમરાંકો વહાંસે સો રૂખસત કીઅે, દોનોને મદીનેકા રસ્તા લીયે.
કબરસ્તામેં દોનોં મદીનેકે આઅે, ઝઅેતુન બોલી મકબુલ ખબરકો તુજાઅેં.
મેરા ઉનકે આગે ન કરયો ઝીકર, અગર હોવે રઝી તો કીજે ખબર:
અગર વે ન ખુશ હોવે મુજ બાતપર, તો દીજે ખબર મુજકો હર બાતપર.
તો કીસી તરફકો મઅેભી જાઉં નીકલ, તો ઉનકે હિ આગે ન હું મઅેં ખીજલ.
યે કહે કરકે બેઠી કીસી ગોર પર, વો બૈઠીથી રોતી સો ઘોડા પકડ.
મદીનેમેં મકબુલ દાખીલ હુવા, ઉસે દેખ વહાં પર બડા ગુલ હુવા.
પુછે આ ઈમામે હસન ઔર હુસેન, કે મકબુલ તેરે હુઅે કયું જારી નેન.
મોહમ્મદ હનીફકો કહાં છોડ કર, તુ આયા હય ઉનકી સુના કુછ ખબર.
વો મમકબુલ બોલા અય શાહઝાદગાં, ગવાંયા મઅે ઉનકે તંઈ રાઅેગાં.
યે દસ્તારો નાલૈન ઉનકા નીશા, દીખાનેકો લાયા હું અય સાહેબાં.

ખબર જાકે બોલે પીદરકો વહાં,
મોહમ્મદ હનીફકી વો લાયા ખબર,
અલી સુનકે યે બાત ગમસે ભરે,
ખબર હુઈ મદીનેમેં મશહુર તર,
આએ સારે અસહાબ વહાં કે ઉપર,
કે કયસા યે માતમ હુવા હએ કહો,
કહા યું કે મકબુલ લાયા ખબર,
પુછા તબતો મકબુલકો સબને આ,
સો મકબુલ બોલા ઉન્હેસે બયાં,
વહાંસે ભી લાએગે ઈમરાં કને,
મએ દસતરો વ નઅલૈન લાકર વહાં,
કહે તબ ખલીફા ઉમર બીન ખતાબ,
ન હો દીલમેં ગમગીન તુમ્હારા પીસર,
ચલો રોઝએ મુસ્તફાકે હુઝુર,
આઈ મુરતુઝાકે બો ખાતીરમેં બાત,
અલીને વહાં ઈસ્તખારા કીએ,
હુવા હુકમ ઉનકો જે રોઝે શરીફ,
કે કીસ્યા પરી બીનતે શાહેપરી
વે મકબુલ લાયા હએ ઝએ તુંકો સંગ,
હુકમ હએ કે જાવો સમંદરકે પાર,
દો બેટે તુંમ્હારે અલી સાથ દો,
તઈનાત ઉસકો કરો તુમ સવાર,
સીલા ઉસ હનીફકા પહેનાકર તભી,
ઝનાના લીબાસ ઓર ઝેવર ચેઝર,
સરાપરદા ડેરા અમીરકા કરો,
કહે તુજકો અરસા વહાં સાત સાલ,
મીલેગી તુ જા શાહે પરયોંસે જબ,
જાવેગી તુ જીસ વકત ઉસકે હુઝુર,
નંગે સરકો દેખેગા તુજકો વહાં,
તુ કહીયો કે આય શાહે આલી કદર,
વે સુનકર વો બેટી બુલાકર પુછે,
કહી મુસતફાને અલીસે યે બાત,
દુખે ક્યા દેબએઠી હએ ઝએનું હઝીં,
અલીને રખા ઉસકે સરપર જો હાત,
જો કુછ હુકમ ઉનપર હુવાથા ઝહુર,
વો સુનતેહી ઝએતું હુવી શાદમાં,
હુવા હુકમ હએદરકા ફરરાશપર,

કે મકબુલ આયા હએ રોતા યહાં.
સો મરનેકી લાયા હએ વો સર બસર.
વહિં આહ કરકે એક નઅરા કરે.
હુવા સખ્ત માતમ અલી કે ઉપર.
પુછે શાહે મરદોંસે સારી ખબર.
સુનાવો તો હમકુ ભી મઅલુમ હો.
મોહમ્મદ હનીફકી મુએકી ઝીકર.
હકીકત બયાં વાર સારી સુના.
કુવેમેં ગીરે ઉનકે ટુટ દો પાંવ.
બમઆં ખાટ ગાયબ હુએ વરમને.
નશાની બતાનેકો આયા યહાં.
કે અય શાહે મરદાં અલી બુતુરાબ.
મુવા નઇ હએ જીતા સુનો સરબસર.
વહાંસે બશારત મીલેગી જરૂર.
ગએ તબ વો રોઝેમે યારોંકે સાથ
નમી મુસતફાને બશારત દીએ.
કે જીતા હએ અબતક મોહમ્મદ હનીફ.
સમંદરસે ઉવર લેજાકર ધરી.
ઉસે જાકે બોલો અલી બે દીરંગ.
મોહમ્મદ હનીફકો, લે આવો એકબાર.
ઉમર યેકભી ઉનકે હમરાહ દો.
કે અસહાબ મેરે સો બારા હઝાર.
મોહમ્મદ હનીફ ઉસકો બોલો સભી.
કે દો તુમ ઉસે બીચ સંદુક ભર.
સર અંજામ જો કુછસો પુરા ભરો.
પોંહચાવેગા તુજકો વહાં ગુલજલાલ.
ઝનાના લીબાસ અપના કરયો તૂ સબ.
તભી અપની ચાદરકો કર સરસે દુર.
કહેગા તેરી ઓઢની હએ કહાં.
હએ ચાદર મેરી તેરી બેટીકે સર.
હવાલે કરેગા હનીફકો તુજે.
સો ઝએતું કને આએ મકબુલ સાથ.
અમીરકે વો ગમ બીચ અંદોહગી.
નબી મુસતફાકી સુનાઈ જો બાત.
સો બોલે બયાવર ઉસકે હુઝુર.
તભી શુક્ર એઝદકો કરતી બજા.
ડેરા દેવો જા કરકે દો ઝાસપર.

બમુજબ હુકમ ઉસને વચસા કીયા, કનાતાં વ તંબુ તનાબાં દીયા.
અલીસેભી રૂખસત લી ઝયેનુનનં, હુઈ આકે દાખીલ વો ડેરે મને.
જમઅ હોકે અસહાબ સારે તમામ, ગીરદ ઉસકે ડેરેકે એ સબને મુકામ.
ઉમરભી છડી લેકે હો ચોબદાર. રહા વો નીગેહબાન ઉનકે દુવાર,
આએ મીલને દોનોં હુએ ફરઝંદ અલી, ઉમરે અલી ઓર તાલીબ અલી,
સરાપરદા અંદર જો જાને લગે, ઉમરભી ખડે હોકે ઉનકે ઉનકે આગે.
કહા તુમ સો જાતે કહાં કયોન હુએ, બગેર અબ હુકમ તુમકો જાને નદે.
ઉમરકુકો કહે દોનોં શાહઝાદગાં, કે હુએ હમ સો ઝયેતુનકે દેવરાં.
હમારેસે ઉનકો નો પરદા નહીં, મનએ હયુ તુ કરતા હમારે તઈ.
કહા હુકમ ઉનકા મએ જબતક ન લુ, કે મએ કીસકો ધર બીચ જાને નદું.
ખડે રબ વહાંપર વે દોનુ વલી, કહા જાકે આતે હુએ દબને અલી.
અગર હુકમ હોવે તો આવે હુઝુર, વગર નઈ તો કરતા હું મએ ઉનકો દુર.
ઉમરોસે કહી ઉનકો જલ્દ આને દો, તુ આનેમે ઉનકો મુઝાહીમ ન હો.
ઉમરોંને કહી ઉનકો તબ આનકર. બીલાશુબહા જાવો તુમ્હી ઘર અંદર.
દોનો ભાઈ ખયેમેમેં ગએ ખુશખીરામ. ઝયેતુકો અદબસે કીએજા સલામ.
મીલી ઉનસે ઝયેતુન ખુશ દીલ હુઈ, દોનોં દેરવોકો રો બગેર કહી.
રહે રાત સારી વો ઉસ જાયપર, કીએ કુચ વહાંસે બ વકતે ફજર.
ચલે કુચ કરકર મદીનેસે વએ, ઓર દુર દોઝ જાતે સામંદરેકે પએ.
કે મીઆદકા દીલયા ઓર શાહેર દર, દીખાઈ દીઆ દુરસે પેસતર.
કીલ્લે પર જો બયઠે થે દો દીદબાં. મદીનેકે જાનીબ દેખે નાગહાં.
યકાયક સો પયદા તબ ગુબાર, દેખે ઉસને અસવાર બારા હઝાર.
કીઆ જાકે સુલતાનકો વો સલામ, કહાં યુકે લશકર બહોત અલદહામ.
કીલ્લેએ ઉતર કર વો બોલા ખબર, મદીનેસે આઈ હુઈ ફોજ બેશતર.
નીશાનોંસે હમકો હુવા આગકાર, કે હુએ ફોજ તમામ બારા હજાર.
યે સુનકર મીઆદ બાંધા કમર, અભી ફોજ અપના વો તય્યાર કર.
સવાર હોકે આયા કીલ્લેસે ઉતર, મુકાબીલ હુવા આકે સફ બાંધ કર.
બી થા તીસ ગઝ કદ સો મીઆંદકા, હીસાર આહુની બલકે ફોલાદકા.
ઉધરસેભી લશકર શહાબોંકા અવા. મુકાબીલ હુએ બોલ દેકર નશાન.
સોં મીઆદકી ફોજસે પહેલવા, યકાયક સો આગા પુકારા બઝાં.
કે ભેજો મુકાબીલ મેરે કોન જવાં, કે હો મરદુમીકાબી જીસમે નશાં.
કીયા અઝમ ઝયેતુને ઉનકે ઉપર, કીયાં અરઝ તાલીબ અલી આનકર.
કે તુમકો ન લાઝીમ હુએ સરદાર હો, જાવો અયસે ગીદકે તુમ રૂબરો.
અગર હુકમ હોવે મુકાબીલ કરૂં, દેવો અઝન હમકો તો જાકર લડું.
કહીં તબ તો ઝયેતુત અયનાની હાલ, કરો ઝરબ યકસે ઉસે પાય માલ.
સો ઘોડા ઉઠા કર ગએ ઉસ ઉપર, કીયાઉસને હમલા દયા બરસીપર.
બઝાં ઉસકો તલવાર અયસી લગાએ, કે ઘોડે ઉપરસે ઝમીપર ગીરાએ.
જો યક એક આતા પહેલવાં જવાં, વો તાલીબ અલી મારતે બે ગુમાં.

ભી દેહશત પડી ઉસંકે લશકર મને. ન આવે કોઈ પહેલવાં સામને.
આયા આપ મીઆદ હોકર સવાર, આવો બીચ મએદાન બોલા પુકાર.
બહોત પહેલવાનાં કો મેરે ખપાએ, મેરે હાથસે અબ તૂ જીતા ન જાએ.
યે કેહકર લગાયા વો શમશીરકુ, લગી ઉનકે સરપર બડે જોરસું.
કુલહ કટકે સરમેં હુવા ઝખમ જાએ, ઘોડેપરસે ઢલકે સો તબ તેવડાએ.
ઉમરૂ દોડ ઘોડેકી પકડાલગામ, ગએ લેકે લશકરમેં જલદી તમામ.
ગઝમ કરકે ઝએતુન ઘોડા ઉઠાએ, ગઈ શાહ મીઆદકે પેશવાએ.
બોલા શાહ મીઆદ હુએ કોન તુ, તેરા નામ કયા હુએ મુજે બોલ તુ.
કહી નામ મેરા મોહમ્મદ અનીફ, મએ આયા હું યહાં અઝ મદીને શરીફ.
કહી ઉસને હમલા મેરેપર કરો, ન અરમાન કુછ આપને દીલમેં કરો.
કહી હમ તો અવ્વલ ન કરતે હુએ વાર. કે જબતક કીસીકા ન ખાએંગે વાર.
લગાઈ વો મીઆદને ઝુદ તેગ, લગી વો સીપર પર ગઈ ટુટ તેગ.
રહી મુઠ તલવારકી હાથમેં, મારા ફેંદ ઉસકો ઉસી સાઅતમેં.
પસ આખર ગીરા વો ઝમીકે ઉપર, ઉઠાયા ઉબાગેને ઉસે દોડ કર.
ઉમરોકો કહા તબ સો મીઆદ તુ, પીઆદા લીયા કયું મેરે મુઠકું.
હુએ ઈસ મુઠ પર લઅલ હીરે જડે, જડત ઐસ કીમત કે ઉપસર જડે.
ઉમરોને કહા જો હડી ટુટકર, તોહિ હક મેરા લેઉં મએ લુટકર.
ઝએતુન બોલી પ્યાદેસે મત કર ઝોકર, ઘોડેસે ઉતર મુજસે કુસતી તૂ કર.
યે સુનતેહી ઉતરા વો ઘોડેસે ઝુદ, વો ઝએતુંભી ઉતરી ઉસી વકત ઝુદ.
લગી હોને દોનોં મને કુસતી જો, પછાડી હુએ ઝએતૂન મીઆદકો
ગલેપર ખંજર ઉસકે રખતી નીકાલ, કહી બોલ કલમા નબીકા ઈતાલ.
મુસરરફ હો ઈમાનસે તુ ભલા, કગર નઈ તો કાટુંગા તેરા ગલા.
કયા અરઝ ઉસને કે અગ શાહેરયાર, દીખાવો મુજે તુમ સો અપના દીદાર.
મએ તેરે દરસકા તો મુશતાક હુ, તેરે ઝોરકી મએ સીફત કયા કહું.
કહી તબકે જાતા હું કુછ કામપર, મએ ફીરતે વકત જબકે આઉં ઈધર.
તુ ઈસ બાતકા દીલમેં કરના ખ્યાલ, દીખાઉંગા તુજકો મૈં અપના જમાલ.
શીતાબીસે કલમા નબીકા તુ બોલ, તુ અબ સીદકસે કુફલકો દીલકે ખોલ.
પડા ઉસને કલમા મુસલમાં હુવા, દીલો જાનસે ઉસપે કુરબાં હુવા.
રખે લા આગે હદએ વો યું કહીં, કે હમ અબ ઝરોમાલ લેતે નહીં.
ફીરેંગે તો હમ સબ કરેંગે કબુલ, ન હો અપને દીલમેં ઝરા તુ મપુલ.
કીલ્લે બીચ રેહ અબ તુ આરામસે, લગા કીલતો અપને ખુદાવંદસે.
કે જાના હુએ મુજકો સમંદરકે પાર, બૈઠા રાજ કર તુ સદા શાહેરયાર.
વો મીયાદ બોલો સુનો યા અમીર, કે દીરાજ આદી બડા હુએ શરીર.
બડી ફૈજ ભારિ હૈ જો ઉસકે પાસ, વો આતા હૈ મુજપર કે હૈ બે હીરાસ.
વો હર સાલ કરતા હયે તારાજકર, મેરે સાથ લડરર વો હૈરાન કર.
મએ ઝર દેકે બચતા હું ઉસ હાથસે, વો જાત હૈ ફીરકર ઉસી ઘાતસે.
અગર વો સુનેગા હુવા દીનદાર, તો મુજકો ન છોડેગા વો ઝીનહાર.

ચહેલ ગઝકા કદ હુએ સો દીરાજકા, વો દુશમન બડા હુએ મેરે રાજકા.
કહે તબ અય મીયાદ મલ ઉસ ઉમર, કે ઉસકો મુસલમાં કરૂં ઝુદતર.
પો મીયાદ લે ફોજ અપની ચડા, મુલકપર ઉસીકે જો દીરાજથા.
દોનો ફોજ મીલ કરકે જાતે મુદામ, ગયા મુલ્ક દીરાજકો ખુશ ખીરામ.
કીએ દીદબાનોંને ઉસકો નઝર, કે મીઆદ આતા હે ચલકર ઈધર.
મુસલમાકી લે ફોજ બારા હઝાર, પીછે ઉસકે આતી હે હોકર સવાર.
ઓ દીરાહ આદાકો બોલા ખબર, કે મીઆદ આતા હયે તેરે ઉપર.
કહા ફીર વો દીરાજ ઉનોકા સંભાલ, કે આવે યહાં ઉસકી ક્યા હયે મજાલ.
કહે સાથ ઉસકે હે બારા હઝાર, મદદકો લે આતા હયે વો દીનદાર.
યે સુનતેહી દીરાજ હોકર તયાર, ચલા ફોજ લે અપની હો બેકરાર.
મુકાબીલ હુવા ઉનકે લશકરકે તબ, ખડા ઉનકા લશકરભી સફ બાંધ જબ.
પહેલવાન દીરાજ આદીકા આએ, ખડા હો વો મેદાનમેં યું કહાએ.
કે લડનેકો ભેજો મેરે રૂબરો, પહેલવાન જો કોઈ તુમ્હારેમેં હો.
હુકમ તબ હુવા શાહ મીઆદકુ, કે કર જંગ ઉસ લશકરે આદસું.
સો મીઆદકે જોહે મારા ઉંસે, ઝરબ એકસેહી પછાડા ઉસે.
જો આતાથા કોઈ શાહે મીઆદપર, સો જીતા ન હરગીઝ વો જાતા ઉધર.
સો હમેશતસે મીઆદકે તબ વહાં, ન આતા હયે ઉસફર કોઈ પહેલવાં.
વો દીરાદભી સવાર હો ફીલપર, વો આને લગા સાહે મીઆદપર.
ઉસે દેખ ભાગા સો મીઆદ તબ, કહા ઉનકે આગે વો અહવાલ સબ.
કે દીરાજ આરી યો શાહ ઓર હે, ઉસીકે બરાબર ન કોઇ ઔર હયે.
યે સુનકરકે ઝએતન ઘોડા ઉઠા, કી દીરાજ આદીક હે પેશવા.
કે દીરાજ આદી વહીં હોકે ફીલ, મુકાબીલ હવા તબ તો બેકાલો ફીલ.
લગા ગુરઝ હાથીકે હોલામગર, હાથી સર ઉઠાયા હયે ઉનકે ઉપર.
પકડ સુંઢ હાથીકી ઝએતનને, મારી એક જટકા બડે ઓરસે.
ઉંધેસર ગીસ ઉસકા હાથી વહાં, પીયાદા હુવા શાહ દીરાજ વહાં.
ભી ઝએતૂન ઘોડેસે અપને ઉતર, લગી કરને કુસતી વહીં ઝુદતર.
પછાડી વો દીરાજ આદીકે તઈ, બેઠી ઉસકી છાતીપે ચડકર વહીં.
કે કલમા કહે તો બચે તેરી જાન, વગર નઈ તો મારૂં તુજે બેગુમાન.
કહા તુમ ઉંસને નામ અપના બતાવ, ખઝાં મુજકે દીદાર અપના દીખાવ.
મોહમ્મદ હનીફ નામ મેરા તુ જાન, મએ કેહતા હું યકબાત મેરી તુ માન.
કે જાના હુએ મુજકો સમંદરકે પાંર. ફીરૂંગા તભી તુજ દીખાઉં દીદાર.
કહા ઉસને કલમા હુવા દીનદાર, રખા લોક વો બખશીશાં બે શુમાર.
કહા જબકે આઉંગા ફીર કર ઈધર, કબુલુંગા ઉસ વકત તેરાયબર.
સભી ફોજ ઉસેકી મુસલમાં હુઈ, વે સરપાવ ઉસકો મુસલમાં હુઈ.
કહા ઉસને અય સરવરે દો જહા, કે મુસકીલ હુવા મુજકો અંદર જહાં.
કહેરબાદ આદી હુએ દુશમન મેરા, કે હુએ સાઠ ગઝકાં કદ ઉસકા બડા.
વો હર સાલ આતા હુએ મેરે ઉપર, મએ બચતા હું ઉસે દે માલો ઝર.

અગર વો સુનેગા હુવા દીનદાર, ભી છોડેગા મુજકો હદ્દ આમે માર.
કહી અબ કરો ઉસકે ઉપર મોહમ, ગીલાઉ તેરેસે ઉસે કર નરમ.
તીનો લશકરાં કુછ કરકર વહાં, મુલકપર કહેરબાદકે બેગુમાં.
કીલ્લે પરસે કીતી નઝર દીદબાં, દેખે ફોજ દીરાજકી કાતબાં.
પીછે ઉસકે મીઆદકી ફોજ હુએ, ભી ઈસમાલકી ફોજ દર મોજ હુએ.
કીયા અરજ જાકર કહેરબાદસે, કે આતા હયે દીરાજ દીલ શાદસે.
હુએ હમરાહ ઉસકે સો મીઆદભી, મુસલમાં મદદકો લે આયા સભી.
વો લશકર સો જલદીસે તય્યાર હો, જમઆ ફોજ આકર હુવા રૂબરો.
દોનો લશકરાં તબ સફા બાંધકર, હુવે મુસતઅદ જંગપર આનકર.
સો દીરાજ આદીને લેકર રઝા, કીયા જાકે મેદાનમેં યું નીદા.
પહેલવાન ભેજો કરે આકે જંગ, મેરેસે લડે આકે વો બેદીરંગ.
કહેરબાદકી ફોજસે યક જવાં. સો દીરાજ આદીપે આયા વહાં.
કીયા આકે હમલા સો દીરાજપર, લીયાઝેદ હમલા સીપરકે ઉપર.
સો દીરાજ મારા હયે ઉસકો વહાં, પહેલવાન પર પુરત ઘોડેસે જાં.
મુકાબીલભી જો હોતા અથા, સો બેશક અપની જાન ખોતા અથા.
કહેરબાદને બાંધ અપની કમર, ચલા કર ગુસા સાહે દીરાજપર.
સો દીરાજ આદીને ઘોડા ચલા, વો ઝયેતુનસે આકર અરઝ યું કીયા.
કે મેદસે અબ યે સંભાલા ન જાએ, કોઈ પમેલવાં ઓર ભેજો બુલાએ.
યે સુનકરકે ઝએતુન હુશયાર હો, ચલી જંગ કરનેકો તય્યાર હો,
કીઈ એડ ઘોડેકો મેદાનમેં, કહી અહે કહેરબાદ ઈસ આનમેં.
મેરી ઓર તેરી સો કુશતી હોવે, દેખુ કીસપે એઝદકી પુશતી હોવે.
ઘોડેસે ઉતર કર મકાબીલ કરે, ખુદા યાદકર આજ કુશતી લડે.
યે સુનકર કહેરબાદ જું બાદ હો, હુવા જાકે ઝયેતુનકે રૂબરો.
ઈધરસે જો ઝએતુન ડાલી કમદ, કઝારા હુવા ઉસ ગલે બીચ બંદ.
લીઈ ખીચકર વો કહેરબાદકો, પછાડી વો સાનીએ શદદાદકો.
કહા ઉસને અય સાહેબે બા કમાલ, કહો નામ અપના બતાવો જમાલ.
અજબ જોર બખશા હયે તુઝકો ખુદાએ, કે મેરેસે તુમને પહેલવાં ગીરાએ.
મોહમ્મદ હનીફ નામ મેરા કહે, સમંદરકે ઉપર મેરા કામ હયે.
ફીરૂંગા મૈ જબ કામ કરકર સવાર, દીખાઉંગા તુજકો મૈં અપના દીદાર.
મજે રાહ દરયાકી અબ દે બતા, કીતી દુર હયે ઈસકકા દે મુજે પતા
અરજ કીકે નગદીક અય શાહ હયે, યહાંસે હો એક રોઝકી રાહ હયે.
કહી તબ જહાઝાં તુ તય્યાર કર, મેરી ફોજ સારી કો અસવાર કર.
બમુજબ કહે તબ જહાઝાં મંગાએ, કીનારેપે દરયાકે પોહચે હુએ જાએ.
પઢાએ વો કલમા કહેરબાદકો, કહેરબાદ દીરાજ મીઆદકો.
પડે તીનો કલમાં મુસલમાં હુએ, મીલે આકે ઝએતુસે રૂખસત લીએ.
સરાપા ઉનકી દેકે રૂકસત કીયા, જાવો મુલ્ક અપનેમેં યુંકર કહાં.
થોડે દીનકે બઅદઝ મીલુંગા તુમસે, ખુદાકો સભી મીલકે સોંપો હમેં.

જહાઝોં ઉપર હુએ પસ વે સવાર,
અમઆ ફોજ અસવાર બારા હઝાર.
કીયા નાખુદાને સો આ ઇલતેમાસ,
કે એક રાહ નઝદીક હૈ બહોત પાસ.
કે ચાલીસ દીનમેં જહાઝાં લગે,
વલે સાત અદી હુએ ઉસ રાહમે.
જહાઝાં કીસીકે સો જાવે વહાં
તો વે સાત આદી ડુબાવે વહા.
કહે ગર વો આવે સમ દરકે બાબ,
પકડ મછલી દરયાકી કરતે કબાબ.
હુએ એક રાહ દીગર સો શશ માહકી,
ચલેં જીસ તરફ હો તુમ્હારી ખુશી.
કહે ખુબ ચાલીસ દીનકી જો રાહ,
ઉસી રાહ જાના હમેં ખ્વાહમખ્વાહ.
જો અલકીસ્સા ખોલે ઉને બાદમાં,
કે દરયામે કીશતી કીએ સબ રવાં.
કે દરયાકે અંદર અથા એક પહાડ,
લગે જા જહાઝાં લો ઉસકે કીનાર.
કહા નાખુદાને સો તબ આનકરે,
સાતોં આદી હોતે હુએ ઉસકે ઉપર.
કહી તબ જહાઝાં કીનારે લગાવ,
બઝાં કહાં સોએ હયે મુઝે બતાવ.
લગાએ જહાઝાં ઉસી કોહપર,
જહાંઝોંસે ઉતરે હુએ વે ઝુધતર.
સોતે દેખોં આદી વે ઉંપર પહાડ,
દેખે હુએં ગલેમેં ઉન્હોંકે ઝુનાર.
કહે જા ઉમરૂ તુમ જલદી જગાવ,
મેરે સાન લડનેકો ઉનકો લે આવે.
ઉમરોને દીયા એક આ જગાએ,
બઝાં ઉસકે સરપર દીયા સંગ લગાએ.
વહીં ખીંચ ખંજર ચલાને લગે,
સો પેહલુમેં ઉસકે ચુબાને લગે.
તભી ઉસને કરવટસે બાઝુ કીયા,
આંખે ખોલ દેખા તો આદમ ખડા.
સીરાનેસે અપના પકડ એક જાહાડ,
લગાયા ઉમરકો ઉશને પકડ એક બાર.
ઉમર કુદ આએ હુએં ઝએતું કને,
ગયા વાર ખાલીં લગા ભું મને.
વો ઝએતુનકે તબ હુવા રૂબરો,
બોલા મુજસતી આકે કુશતી કરો.
વો ઝએતુનને ફીર ઉઠાકર ઉસે.
પછાડું તજે અબ ન જીતા રહે.
લગી હોને દોનોમે કુશતી વહા,
ઉસ આદીકો ઝએતુને પછાડી વહાં.
કહી બોલ કલમા બચે તેરી જાં,
વગર નઈ મઅ નાફ્રગી તુજકો યહાં.
સીકદસેં મોહમ્મદકા કલમા કહાં,
દોનોં હાથ જોડે ખડા હો રહા.
યક યકકો ઉમરોને જગાયા વહીં,
વો ઝએતુન ઉનકો પછાડી વહીં.
સાતોં આદી આકે મુસલમાં હુએ,
વોં ગુઝાર તોડેભી કલમા કહે.
અરઝ તબ કીએ હમ તૂમ્હારે ગુલામ,
બતાવો હમેં ક્યા તુમ્હારા હુએ નામ.
હમીં સરકે આદી પછાડે તુમેં,
સો દીદાર અપના દીખાવો હમેં.
કહે તબ શહપરીકનમેં જાઓ,
ફીરૂં મઅે તો દીદાર અપના દીખાઉં.
કહે આદયોંને કે દીરયા પરી,
બીઠાઇ હુએ ચૌકી હુકમ યું કરી.
કીસીકા જહાજ ઈસતરફ આવે કહીં,
તો અલબતા ઉસીકો ડુબાદો વહીં.
ચલો હમ ચલે અબ તુમ્હારે સંગાત,
જહાઝાં પકડકર હુએ હાથો હાથ.
જહાઝોપે બૈઠી વો ઝએતું નથી,
વોહ હમરાહ હુએ સાતોં આદી સભી.
ગએ વો જહાઝાં સમંદરકે પાર,
ઉમરકે લગ જાકે દરયાકે પાર.
સાતો આદયોંકે તો રૂખસત કીએ,
ઉતરકર કીનારેપે ડેરે દીએ.
લગાએ વહાં પર વો ખેમે તમામ,
ઉસી જાએ ઉતરા હુએ લશકર તમામ.
ખબર શહ પરીકો વો પોંહચી તવાં,
કે આયા મદીનેસે લશકર યહાં.

વઝીરકો કહા જા ખબરદાર હો, બુલા લા તુ ઉસકો મેરે રૂબરૂ.
વઝીરભી ચલા વહાંસે આયા યહાં, લગા જાને ખેમેં મને બે ગુમા.
ઉમરોભી ખડા હો મુઝાહીમ હુવા, વઝીરને ઉસી ઠો સો યુંકર કહા.
પરીહું હમારેસે પરદા નહીં, તુ ક્યું રોકતો હુએ હમારે તઇ.
મએ શાહપરીકાજો હુવા વઝીર, બુલાનેકો આયાહું હોકર તદબીર.
ઉમરોને કહા તુમ ખડે રહો યહીં, હુકમ લા બુલાઉં તુમારે તંઈ.
ઉમરોને અરઝકી યે ખેમેમેં જા, વઝીર શાહ પરીકા ખડા હુએ જો આ.
ઝએતુને ગુસલ કરકે કપડા નીકાલ, લીબાસ અપના પેહના ઝનાના બહાલ.
ખુહાકર વઝીર ઉસકે હમરાહ હો, ગઈ સાહ પરીકે વહીં રૂબરૂં.
છુપાઈથી ચાદર ઉને સરસતી, મીલી જાકે ઝએતું નંગે સરસતી.
ક્યા જાકે શાહ પરીકા સલામ, પુછા ઈસને ક્યા હુએ સુના તેરા નામ.
ઝએતું પાકદામન ભઉં મુસતફા, મુજે ભેજે હેંગે અલી મુરતુઝા.
નબી નામ સુનકર વો ભેજા દરૂદ, પુછા ઉનને ઝએતુનંકા તબ યે ઝુદ.
કહાં હુયે તુમ્હારે યે સરકી ચદર, કહી હેગી તેરી સો બેટીકે ઘર.
બુલાકર કીયા ઉસ પરીપર ગઝબ, કે આદમકો લાઈ હે તુ ક્યા સબબ.
સીતાબીસે ઊસકો મેરે લા હુઝુર, લીજાનેકો આઈ હે ચલકર ઝુરૂર.
મોહમ્મદ હનીફકો સુનો તુમ બયાં, ઉઠા કરકે લાએ હુએ ઉનકો તયાં.
વો હર રોઝ રખતી અમીર સેતી આ જો મુજસે મીલે તો કરૂં મૈ દવા.
મોહમ્મદ હનીફ ઉસકો કહતે પુકાર, કે યે કામ મુજસે ન હો ઝીનહાર.
ઈસી વાસ્તે વો ન કરતી દવા, અમીરકો ઝખમમેં બડા દરદ થા.
રહીથી ઉનહોંમેં રમક એક જાં, બહોતથે દરદસે અમીર નાતવાં.
સો કીરયા પરીને મંગાકર પલંગ, રખી બાબપકે રૂબરૂ બે દીરંગ.
વો ઝએતુંનંક તબ હવાલો કીયા, કે ખાવીંદ તેરા હે ઉસકો લીજાં.
અમીરકો જો દૃખી ઝએતુ નાતવાં, ક્યા બેખબર હુયે વલે નીમજાં.
તસદદુક પલંગપર વો ગીરયા હુઈ, ઊસી ગમસતી સીના બીરયાં હુઇ.
કીયા અરઝ અય સાહેબે તખતા તાજ, દુનયામેં ઇસીકા ન હોગા ઈલાજ.
ગર ઈસ મુલ્કમેં હો ઇસકી દવા, તો કરના હુયે વાજીબ તુમનપર રવા.
હોવે રાઝી તુજહે સો રૂહે નબી, હુએ શાદમા સુનકે હઝરત અલી.
કીયા હુકમ યું કર પરયોંકો વો શાહ, દે લાવો ફલાને જંગલમેંસે કાહ.
વો લાકરકે જલદી કરો તુમ દવા, શફા બખશે ઉસકે અસરસે ખુદા.
લાવો પીસકર ઉસકી પટટી બનાવ, જતનકર જખમકે સો ઉપર લગાવ.
કરે હકતઆલા જો અપના કરમ, હોવે તીન પટટીમેં ચનગા જખમ.
સો પરયોંને સુનકર લાયા ઝુદ ઘાંસ, વે બાંધે ઝખમપર વહીં આસપાસે.
બઝાં તીન દીનકે બંધે દુસરી, છે દીનકે પીછે ફીર પટી તીસરી.
નવેં દીન ઝખમ ખોલ દેખે વો ક્યા, ઝખમ ઈતની મુદતમેં અચ્છા હુવા.
લગા લડડી હડડીસે મીલ ગોશ્ત ગોશ્ત, ઉપરસેભી પૈદા હુવા લઉઠ પોસ્ત.
ચહેલ રોઝ ઝએકન કીકા વહાં મુકામ, અમીરકો ગીઝાયાં ખીલાયા તમામ.

આઈ તનમેં તાકીત ચડા મુહપે નુર, હુવે કરબા તન ઓર ગયા દરદ દુર.
જયસા પેશતરથા અમીરકા બદન, હુવા ઉસ્સે ઉનકા વો મોટા બદન.
વહીં શાહ પરીસે વો રૂખસત લીયા, બહોત ઉસને તોહફે વ હદયા દીયા.
અમીરનેભી હથયાર સબ બાંધકર, ઝએતુંકા બીઠાએ વો પરદે અંદર.
જહાઝોપર અસવાર હોકર ચલે, સાતોં આદયોંસે વો જાકર મીલે.
મોહમ્મહ હનીફ આદયાં દેખકર, પુછે કયા બલા હુએ કહો યા ઉમર.
ઉમરને કહા યા અમીરે જહાં ઝએતુનને પછાડી હુએં સબ આદયાં.
મુસલમાં કીએ હુએં લાએ દીનમે, યે આતે હુએં મીલને તુમ્હારે કને.
મોહમ્મદ હનીફ તબ સો હએરત રહા, કહે યા ખુદાવંદ અરઝો સમા.
ઝએતુકા અજબ તુને બખશા હુએ ઝોર, અયસેહી કીતો કે વો પંજે મરોડ.
પછાડી કીએ ઉનકો અપના ગુલામ યે હુએ ખેલ કુદરતકા તેરે તમામ.
સાતો આદયોંને કીયા આ સલામ, કહે યા અમીર અબ કરો એક કામ.
હમનેભી દીખાવો તુમ્હારા જમાલ, કે રખતે હુએં હમ ઈશત્યાકે કમાલ.
ઉમરો સેતી પુછે યો કેહતે હુએ કયા, સભી ઈન ઝબાંમેં તુમે પુછના.
ઉમરોને કહા કી હુએ ઝએંતુ કરાર, દીખાઉંગી ફીરતે વકત મએં દીદાર.
દરસ દેખનેકો યે આયા ઈતાલ, દીખાવો અમીર અબ ઈન્હોકુ જમાલ.
અમીરને નીકાબ અપના મુંહસે ઉઠાએ, સાંતો આદયોંકો વો દરશન દીખાએ.
વે દેખે અમીરકો હુએ ખુશ નેહાલ, હુએ તેરેહી કુદરતહા ઈલાહી કમાલ.
તબક મોતયોંકે વો ભરભર સુબ્હે, જહાઝોંમે ભરને લગે શાદ હો.
ઉમરોને કહા તુમકો ભારી લગે, તો લાવો મએં રખતા હું ઝંબીલ મને.
આધા માલ ઉસસે રખે હુએ ઉમરૂ, રખા હુએ વો ઝબીલમે ડાલકર.
સો રખ માલ ઓર ઝર અમીરકે કને, હુવે બઅદ રૂખસત વો સાતોં જને.
ઉમરને કહા તબ યું અપને સંગાત, કે અયે એક મએં તુમકો કહેતાહું બાત.
દેખા જીસકા દીદાર તુમ સબ જને, વો ઓરત હુએ ઉસકી પછાડી તુમે.
ખીજલ હોકે આદી કહે યા ઉમર, કહી યે કીસીસે ન કરના ઝીકર.
સભી ખલ્ક સુનકર હસેંગી હમીં, કે આદયોંકા ઓરત મારી બર ઝમી.
ઉમરોને કહા તુમકો અય આદયાં, મએ કેહતાહું જો ખોલ કરકે બયા.
કે હીરે જવાહીર વ મોતી વ લાલ. ઉમરોકી વે ઝબીલમે ભરકે ડાલ.
કરો ગર રઝામંદ મેરે તઈ, કે યે બાત હરગીઝ કરૂં મએ નહીં.
ઉમરોકા બીઠાએ જહાઝાં ઉપર, ચલાએ જહાઝાં ઉસીવકપર.
દરયા ફીરકે આએ જભી શહેર પાસ, કીનારે લગે આકે તબ આસ પાસ.
ઉતરકર જહાઝોંસે કીએ વહાં મુકામ, કહેરબાપકે મુલ્કમેં વસ્સલામ.
કહેરબાદ આયાયે સુનકર ખબર, અમીર ફીરકે આએ બ ફતહો ઝફર.
વો દીદાર આકર કીયા હુએ સવાલ, પુછે યા ઉમરો કયા યે કરતા હુએ કાલ.
ઉમરો બોલે ઝએતું પછાડી ઈસે, કુકર તોડ બાહેરે નીકાલી ઈસ.
કીયાથા અરઝ આન અપના જમાલ, દીખાદો તુમ અય સાહેબે બા કમાલ.
કરી હુએ ફીર આનેકા ઈનસે કરાર, દીખાવો તુમે ઈસકો અપના દીદાર.

અમીર દીદાર અપના ઉસકો દીખાએ, સરોપા મંગાકર ઉસીકો બંધાએ.
બહોત પેશકર ઓર બહોત માલોઝર, અમીરકે કયા ઉસને લાકર નઝર.
કુબુલા અમીરને ઝરો માલકો, કીયા ઉસકો રૂખસત મો ખુશહાલ હો.
ઊમરોને કહેરબાદકો સાથ જા, કહે કાનમેં ઉસકે યે બાત જા.
ન રખ તુ ખ્યાલ અપને ખાતીર શરીફ, કે મુજકો પછાડે મોહમ્મદ હનીબ.
જીને તુજ પછાડા વો ઉસકી હુએ ઝન, વો પાવીંદ ઉસકા સો શમશીર ઝન.
કહા તબ ઉમરોને ઉભીકો વહીં, કે લેકર ચલે તસ મદીનેકે તંઈ.
ગઈથી અમીરકે વો લાનેકો તઈ, લે આઈ ચલી અબ મદીનેકે તંઈ
યે સુનકર હુવા તબ બહોત શરમીંદા, કીયા અરજ વો યું ઉયરોકુ કહા.
મેરી આબરૂમેં પડેગા ખલલ, જહાંમે હોઉંગા બહોત મએં ખીજલ.
કહા મુજકો રાઝી કરેગા જો તું, તો મએંભી રખુગાં તેરી આબરૂ.
કરેગી રઝા મંદતો મેરે નઈ, તો યે બાત હરગીઝ ન બોલુ કહીં,
ઉમરોકો દીયા ઉસને ફીર પાંચ હઝાર, ડાલે અપને ઝંબીરલમેં વો અયાર.
વો મનઝીલ બ મસઝીસ ચલે કુચ કર, પોહચી મુલ્ક દીરાજકો જાય કર.
વો દીરાજ સુન દોડ આયા વહીં, જો મુજકો કીયા આકે અમીરકે તઈ.
કીયા અરઝ દીદાર હાથ જોડ, અમીરને દેખા તબ ઉમરોકે યે તોર
યે કયા અરઝ કરતા હુએ મુજકો સુનાવ, ઊમરોને બોલે દીદાર અપના દીખાવ.
કીયાથા સો ઝએતુનને વાયદા, સો હુએ યાદ ઉસકો વોહી કાયદા.
દિખાયા અમીરને ઉસે તબ દીદાર, સો દેખેસે ઉસકો હુવા દીલ કરાર.
બહોત માલો ઝર વો કીયા તબ નઝર, તબનઝર અમીરશાદહોફીર સાદકર.
મંગાકર દીયા ઉસકો સરાપા મગર, કહાજા બરાબર જો ઊસકે ઊમર.
કહે કાનમે જાકે કે દીરાજકે, મએ કહેતાહુ તુજકો સુનો કાન દે.
વો ઝએતુન જો ઊનકી ઓરત અથી, ઝમીપર તેરે તઇ પછાડી અથી.
કહા સુનકે દીરાજને યું મગર, તુ યે બાત છોડકર કીસ્સે ન કર.
ઉમરોને બોલે મુજકો ઈનઆંમ દે, તો પરદેમેં યે બાત મખફી રહે.
વગર નઈ તો બોલું મએં સબકે હુઝુર, ભરમ જાવે તેરા શરમ હોવે દુર.
દીયા ઉંસને મોહરાં સો ચાલીસ હઝાર, ઊમરોકા કીયા હુવા દીનદારા.
ઊમરો ડાલ ઝંબીલમે લે ચલે, સો લશકરમેં અપને વહીં જા મીલે.
ચલે કુચ દર કુચ લશકર સહાબ, સો મીઆદકે મુલ્ક પોહચેં શીતાબ.
વો સુનતેહી મીઆદ આયા દૌડકર, કયા શાહકો મુજરા ઊને આનકર.
વો અતેહી દીદાર માંગા વહાં, અમીર ઊસકો દરસન દીખાયા વહાં.
રખે ફીરજો હદએ ઉને લાએકર, અમીરને કબુલે વે ખુશ હોએકર.
વો સરપાવ પોશાક મીઆદકો, કીયા ઊસકો સખસત ઊસી વકત વો.
ઈમરોભી ગએ ઉસકી દરબાર લગ, કહા કાનમેં ઊસક હોકર અલગ.
જીને તુજ પછાડી વો ઓરત અથા, યે ખાવીફ હુએ ઊસકા સુનો તુમ સહી.
કીયા દીલમેં અફસોસ મીઆદને, ન કર યે ઝીકર યા ઊમરો કીસ કને.
ઉમરોને કહા સો મીઆદકો, અગરચે રરે દીલ મેરા શાદ તુ.

અગર તુ કરેગા નઝર માલો ઝર, રખું લાજ તેરી સો મઅં થામકર.
ઉમરોકો દીયા દો સો મોહોર, ચલા ડાલ ઝંબીલમેં તબ ઉમર.
ચલે આએ જલદી અમીરસે મીલે, અમીરભી વહાંસે વહીં ઉઠ ચલે.
બઝાંપોહંચે વે સબ કીશી જાએપર, કીયા ઉસનેભી વહાં મુકામ આનકર.
સો યક રાહ જાનીબ મદીનેકી થી, દુયમ રાહ શાહે ઈરમકો મીલી.
સફરકા વહાંસે કીયા જો હીસાબ, બરસ સાત ગુઝરેથે અંદર હીસાબ.
પોહંચે જાકે ઘરકો કહે યા અમીર, અમીરને જવાબ યું દીયા બેનઝીર.
મદીનેકે જાનેકી ખાઈ કસમ, કરૂં કસ્દ મઅં મુલ્કે શાહે ઈરમ.
સહાબોકા ઉમેદ ગરકી તોથી, કે હમ મીલ મદીનેકો જાવેં સભી.
સુની યે હકીકત લીખે સબને ખત, રવાના મદીનેકો કરના ફકત.
દેખેં જાકે આગે મુલ્ક શાહે ઈરમ, હમારે લીએહી હુવા યે હુકમ.
સહાબોકે ખત સબ જમ્અ એક જા, વે દેકર ઉમરકો રવાના કીયા.
અરઝ દોસ્ત અમીરને પદરકો લીખે, ભી અહવાલ સારા ઝબાની કહે.
બરસ સાત ગુઝરે હંયે હમકો ઈધર, ન જાને ખુદા કબ લે જાવે ઉધર.
ઉમરો જલદતર હો મદીનેમેં આએ, દીયા ખત હરએકકા ઘર બીચ જાએ.
વો હઝરત અલીકો અરઝદસ્ત દે, ઝબાંસે હકીકત વહાંકી કહે.
સભી ખતકો અપને પઢાને લગે, યે અહવાલ સબકો સુનાને લગે.

પોહંચના મોહમ્મદ હનીફકા શહેરે ઔર જંગ કરના શાહે ઈરમમેં.

સુનો તુમ યહાં દાસતાને અમીર, ઉમરોકો રવાના કીએ તબ અમીર.
ચલે કુચ દર કુચકર શહેર યાર, સવરાં હુયે સાથ બારા હજાર.
પોહંચે વે ઇરમકે કીલ્લેકે હુએ પાસ, સુના શાહ ઈરમ દીલમેં ખાયા હીરાસ.
અહલકાર શાહકો દીયા યું ખબર, કે અચ્છા હો આયા હુએ વો શેર નર.
સવાર ઉસી કે હુએ બારા હઝાર, ફજરકા કરેગે વો સબ કારઝાર.
શબો શબ વે ફૌજા મીલાકર ઉને, કીયા લાકે હાઝર વહીં શાહ કને.
ફજરકો નકારા બજા જંગકા, સફાં બાંધી લશકરને મૈદાંમેં જા.
ઉધરસે મોહમ્મદ હનીફ હો સવાર, મુકાબીલ હુવા બાંધ સફ બા કરાર.
વો થે ખાસ અસહાબ કે જો જવાં, મારે શાહ ઇમરકે બહોત પહેલવાં.
અમીરકે તરફકા મરે ફીર ન કોઈ, મેરે ઉસ તરફકે સભી સવાર હુએ.
કીતે દીન તલગ યુંહી હોતાથા જંગ, દેખા શાહ ઈરમ હોચુકા જબ યે રંગ.
કહા શાહ ઇરમ ફૌજકો તબ પુકાર, ઉઠો મીલકે યકબાર સબ એકઠાર.
સો લશકરને હમલા કીયા એકબાર, બડા ગુલ મચા ઓર હુવા શૌરાર.
મોહમ્મદ હનીફભી વહાં ખેંચ તેગ, લગે મારને ફૌજકો બેદરેગ.
ચલે એક તરફસે હુએં ઉમરે અલી, લગે મારને ફૌજ તાલીબ અલી.
ઝએતુન પાકદામનભી હોકર સવાર, કરી ફૌજ કુફફારમેં કાર ઝાર.

મીઠે માર તોડે દીએ કાફરાં, ઝમીપર હુવાં ખુન ઉનકા રવાં.
હુવા જંગ અયસા કે ખમશાન વહાં, સહાબી ખડે થે જહાંકે તહાં.
ઈતેમેં જો વારીદ હુવા વાકતે શામ, વે દો લશકરોંને કીયા વહાં મુકામ.
યો શાહે ઈરમ તબ કીયા હુએ શુમાર, મેરે ઉસકે લશકરસે પાંસઠ હઝાર.
અમીરકે તરફકા ન કોઈ મુવા, મગર યક સહાબી સો ઝખમી હુવા.
ઓર ઝખમા હુવે ઈનકે કીત્તે જને, હુએ ઠાર ઉસ દીન સો કીતને જને.
બુલાકર વઝીરાં શાહે ઈરમ, કરો મસલહત અબ રહે કુછ શરમ.
વઝીરોંને બોલે સો સમજાએ કર, કે મારેંગે ઈનકો મકર ફંદકર.
કે જીસ વકત સોવેગે વે બે ખબર, દગાસે પડેંગે ઉન્હોંકે ઉપર.
પસંદ આઈ શાહે ઈરમકે યે બાત, કરે જોકે શબ ખુનકો આજ રાત.
દગાસે અગર મારે હમ ઇનકે તંઈ, દગાકે બગએર ઞનસે પોહંચે નહી.
વો સબ ખુનકી સબ તય્યારી કીએ, આધી રાતકો સબ સવારી કીએ.
મોહમ્મદ હનીફકા જો લશકર તમામ, રહા બે ખબર હોકે અપને મુકામ.
યકાયક વો લશકર ઉઠા ગડબડા, મુસલમાન સારે ઉઠે હરબડા.
કીતોને કીઈ બન ઝીનો લગામ, કહ બઅઝે ભાગે જંગલમેં તમામ.
કીતે ઉસ જંગલમેં ગુરેઝાં હુએ, કીને ઉંધે પડકે પડકે મરમર ગએ.
મોહમ્મદ હનીફ યક ખદકમેં ગીરે, લગી ચોટ તબ એક નઆરા કરે.
અલીકો દીયા તબ શો હાથીફ નીદા, ઉઠો યા અલી શુદ શેરે ખુદા.
મોહમ્મદ હનીફપર કઠન વકત હુયે, ખબર ઝુઠ યે નહી બહોત સખ્ત હુએ.
ઉઠે શાહે મરદાં અલી શેર નર, કીયે ઝીન ઉસ વકત દુલદુલ ઉપર.
સવાર હોકે હમનાહ ઉમરોંકો લીએ, નીકલકર મદીનેસે બાહેર હુએ.
ઝમીકી ફરીશતાંને ખીચી તનાબ, ઉસી વકત હયેદર હુયે પોહંચે શીતાબ.
મારે એક નઅરા અલી ઝુદતર, આયા રોઅબ ઉનકે દીલોંકે ઉપર.
ઉછલકર ગીરે તખ્તસે શાહ ઈરમ, જો દુલદુને હુયે દરકે મારા કદમ.
સહાબોંને અવાઝ સુનકર અલી, જમઅ હુએ એકે જાએ હુઈ ખુશ દીલી.
મોહમ્મદ હનીફકો ખંદકસે નીકાલ, મીલે આકે ઉસ વકત તાલબ અલી.
વો ઝએતુનભી ઓર ઉમરે અલી, કીએ ઉનકો અસવાર ઘોડેપર ફતાલ.
ઈતેમે સુબ્હો આ હુવા આશકાર, ખીચે શાહે મરદાં અલી ઝુલ્ફીકાર.
ઉઠા કરકે દુલ દુલ ખડે રનમેં જા, મારે ફોજ કુફફાર બે ઉનતીહા.
અમીરકે જા ઘોડેને લશકરો માલ, હુએ જબકે શબખુંમેં પાએમાલ.
અવ્વલ અપને અસહાબોંકો કર સહી, સલ્હ બાંધ ઘોડેપે બયેઠ સભી.
મીલા દેખ લશકર સો ઈસલામકો, ડરા સાહ ઈરમ વો પરેશાં હુવા.
ભાગા દોસો અસવારસે વો નીકલ, મુસલમાં હુવા ઉસકા સારા વ દલ.
યહાં શાદયાને ફતહકે બજાએ, હુએં કીલ્લે દાખીલકે જો ફતહ પાએ.
કહાં યુ અલીને ઉમરકો વહીં, દેખે શાહ ઈરમ હુયે કે ભાગા કહીં.
ઉમર પેક જલદી વહાંસે ચલે, જા રસતેમેં શાહે ઈરમકો મીલે.
જહાં શાહ ઈરમકે બીરાદરથે ચાર, હરએક મુલ્ક અપને કાથા શહેરયાર

જો ઈમલાક આદી ઉન્હોંકા થા પીર, ચલા શાહ ઈરમ ઉસકને હો અસીર.
પોહંચા જાકે જબ ઉસ મુલક આદીઉપર, બેઠા બાગમેં જા અસપાસે ઉતર.
રખા સરપે ટોપી હો ગાએબ ઉમર, બેટે ઉસકે નઝદીક વહાં જાએકર.
ભેજા શાહ ઈરમને વહાંસે સવાર, કેહ ઈમલાકે આદીકો જા આશકાર.
કે શાહે ઈરમ જો તુમ્હારા મુરીદ, બુલાયા હયે તુજકો બ શોકે મઝીદ.
જા અસવારને ઉસકો કીતી ખબર, ચલા આયા ઈમલાક સુન ઝુદતર.
મીલે દોનોં આપસમેં બડે શોકસે, હુઈ ગુફતગુભી બડે ઝોકસે.
કહા ભાઈ યે કયા મુસીબત હુઈ, ઈતી ફોજ ભારી કહાં ગુમ હુઈ.
દીયા શાહ ઈરમને યે ઉસકો જવાબ, કે બેટીને મેરે કીયા મુજ ખરાબ.
મુસલમાંપે જાકે મુસલમાં હુઈ, વો અપને બુતોંસે પરેશાં હુઈ.
બડે બુતકી ઉસકો ન આઈ શરમ, બીગાડી હમરાભી સારા ધરમ.
ન કુલકી રખી ઈસને હયે આબરો, કકી મુજકો વૈરા મુસ્લમાન હો.
મદીનેકે લાઈ મેરેપર સીપાહ, મયે ભાગા હુવા મુલ્ક મેરા તબાહ.
મયે ઈસ હાલમેં હોકે આયા યહાં, વલેકીન ઠીકાને નહીં મેરી જાં.
હોના હયે મેરા જીવ બહોત કલ ઉથલ, રૂબાદા કરે આકે યહાંભી દખલ.
તો ફીર યહાંસે મુજકો નીકલના પડે, ડરેગે કતલમુજ મુકરરર કરે.
કહાં બાપ માંકી હયે ઉલફત ઉસે, મુસલમાંકી સોહબત હયે હરદમ ઉસે.
અગર જાનતા મયે કે અયસી બલા, તો છોટસે ઈસકા કટાના ગલા.
તો મુશકીલ ન પડતી મેરે પર કુબલ, મુસલમાકાં હોતા ન મુજપર દખલ.
વો ઈમલાક ઉસકો દીલાસે દીયા, ગલેસે લગાકર શફકત કીયા.
કહે ભાઈ મત ફીકર કર તુ ઈતાલ, યહાં ઉસકો આનેકી ક્યા હયે મજાલ.
ઉમરને વહીં સરસે ટોપી ઉતાર, કહા શાહ ઈરગકો સો તબ હાંક માર.
કહાંતક તુ ભાગેગા શાહે ઈરમ, તુજે ભાગનેસે ન આતી શરમ.
કહા અય બીરદાર યે અયસી બલા, દીઈ મેરે પીછે ઉન્હેંને લગા.
તબ ઈમલાક બોલા કે જાને ન પાએ, પડી શોર ખાટ્ટ ઉમરોપર જો આએ.
ભી દોડે પકડનેકો લોકાં સભી, ઉમરોંને રખી સરપે ટોપી તભી.
હો ગાએબ કીતોંકી તો પગડી ઉઠાએ, ચલો વહાંસે મોલા અલી પાસ આએ.
ગરઝ હોકે શાહે ઇરમ તબ નીરાસ, ગયા ભાગ ઈમલાક આદી કે પાસ.
ઉમરને હકીકત કરી સબ બયાં, નઝદ શાહે મરદા અલી કે બયાં.
કે શાહે ઈરમ છોડે શહેરો દયાર, ગયા ઓર સરહદમેં હો બેકરાર.
હયે ઉસકે બીરાદર વહાં યાં અલી, બઢા ઝોરવર હયે ઓર હયે મહબલી.
અલીને કહા તબ નકારા કરો, જહાં વો ગયા હયે ઉધરકો ચલો.
કુંજરકો ચલે કુચ દર કુચ શાહ, પોહંચે મુલ્ક ઈમલાકકો મહેરો માહ.
વો શાહે ઈરમકોભી હમરાહ કર, ખડા આકે મેદાનમે સફ બાંધકર.
ઈધરસેંભી લશકર નમુદાર હો, ભી ઘોડેપે ઈમલાક અસવાર હો.
કહા આકે મેદાનમેં યું પુકાર, કે ઝએતુન આવે મેરે રૂબકાર
યે ઝએતુન સુનકર અલીસે કહી, અગર હો ઈજાઝત તો જાઉ અભી

અલીને કહા તબ રસમ યે નહીં,
કે લડનેકો ભેજે સો ઓરતકે તઈ.
કહી તબ કે મેરા ચચા હયે યે શાહ,
બહોત ફખ્રવર હયે બડે ઈઝઝો જાહ.
બઝાં ઉસકો હયેદર ક્યા તબ અમર,
મુકાબીલ હુઇ ઉસકે જા ઝુદતર.
સો એકબાર ઈન્હીંભી ઘોડા ઉઠા,
આઈ ફોજ અપનીસે ઝરકો ઉઠા.
ખબર સુનકે ઈમલાક તય્યાર હો,
ભી લડનેકો આયા હુએ અસવાર હો.
વહીં દેખ ઝએતુંકે એક બારગી,
લગા કેહને હુઈ તુ કીસ સારકી.
ગુસ્સેસે લગા કેહને ઉસકો શીતાબ,
કીઈ બાપકે મુલ્કકો ક્યું તુ ખરાબ'
બડે બુતકી તુજકો ન આઈ શરમ,
ન ઉસકે ગઝબસે ડરી બેશોકમ.
જો આપને બુઝુરગોંકી દી છોડ રીત,
ખુદાસે મુસલમાનકે લાઈ પીત.
દગા કરકે હમસે ગઈ તુ વહાં,
ખડા બુત તુજે ખીંચ લાયા યહાં.
ગુનેહગાર હયે તુ ગુનેહગાર હયે,
બડે બુતકી દેખ અબ તુજ માર હયે.
તુજે અબ મેરે હાથસે બચના મહાલ,
મેરે ગુરઝકા વાર તુ યક સંભાલ.
યે કેહકર લગાયા હૈ ગરઝ ઉસ ઉપર,
વો ઝએતુને હમલા લીયા બરસીપર.
સો ઈમલાક આહી ગઝબનાક હો,
લગાયા ગુરઝ ઓર ચાલાક હો.
ઝરબ વોભી ખાલી ગયા તબ મગર,
ન ઝએતુનપર વો હુવા કારગર.
સીયુમ મરતબે જબ નીકાલી હયે સેફ,
બડે બુતકો કર યાદ ખા દીલમેં હેફ.
ચલાયા હયે શયશીર ઝએતુનપર,
કે જું બરક ગીરતી હયે ચીઆનપર.
ગઇ વો નીકલ હાથ ખાલી પડા,
વહાં દેખ હયેરત મને હો ખડા.
લગી કરને ઝતુન તબ કારઝાર,
કરી જાકે ઈમલાક પર એક વાર.
પકડકર કમરબંદ ઝીનસે ઉઠાઈ,
વહીં રૂબરૂ મુરતુઝાકે લે આઈ.
કહી બોલ કલમા બચે તેરી જાન,
વગર નઈ તો પટકું તુજે બેગુમાન.
કહા મયે ન કલમા કહુ ઝીનહાર,
અગર મુજકો જાંસે તુ ડાલેગી માર.
પટકકર સો ઝયેતુન ઉસે બેદરેગ,
મારી ખીંચકર ઉસકી ગરદનપે તેગ.
જુદા હોગયા તનસે ઉસકેભી સર,
જહનમકો પોહંચા વો કાફીર મગર.
દેખા શાહ ઈરમને કે ભાઈ મુવા,
વહાંસેભી ઝુદી રવાના હુવા.
કહા અબ તો મેરેપે આઈ બલા,
બીરાદર દુયમકે મુલકકો ચલા.
વો લશકરભી ઇમલાકકા તબ ડરા,
સીદકલાકે દીલસે વો કલમા પડા.
બજે શાદયાને ફતહકે તમામ,
અલીને કીયા ઉસ જગાપર મુકામ.
બુલાકર ઉમરકો કહે ઝુદતર,
કે શાહે ઈરમકી લે આવો બખર.
પીછેભી શાહે ઈરમકે ઉમર,
ટોપી સર યે રખ હો ગાઈબ ઉમર.
ઉમરભી ચલે વહાંસે હો તેઝગામ,
મીલે શાહ ઈરમસે વો ફરખુંદા કામ.
ચલા જાતા મલતા દોંનો અપને હાથ,
દેખે ક્યા કે હયે સાત અસવાર સાથ.
પોહંચા ભાઇકે વો શહેરકે કને,
ઉતરકરકે બયેઠા વ બોસતામને.
ભેજા ભાઈ અપનેકો વહાંસે ખબર,
કે આયા હયે શાહે ઈરમ ભાગકર.
વો ભાઈભી સુનતેહી બેકીલોકાલ,
બોલા શાહ ઈરમકો કે કીયા હયે ઈતાલ.
કહા ભાઈ મુજ બોલ કયા તુજ હુવા,
તેરેપર નીપટ હાલ કયેસા હુવા.
કહા શાહ ઈરમ આપની બેટીકા દુખ,
કે બેટીને ખોયા મેરા સારા સુખ.

મુસલમાં હો મુજપર સુલાઈ ચડા, લીયા મુલ્ક મેરા ઉન્હોંને છુડા.
વો ઈમલાકે અપને ચચાકોભી માર, ઉંસીકા મુલકભી કીયા ઇન ઉજાડ.
વચાંસેભી અબ ભાગ આયા હું મગે, ફકત જીવ અપનેકો લયા હું મગે.
દીલાસે દે બોલા અય ભાઈ ફીગાર, જમ્અ રખ તૂ ખાતીર ન કરઅબ બીચર.
યહાં ઈસકો આનેકી તાકત કહાં, તુ રખ હર વજે અપની ખાતીર નીશા.
ઈતેમેં ઉમરનેભી ટોપી ઉતાર, કહા શાહ ઈરમકો ઉન્હીં હાક માર.
દેખા શાહ ઈરમને કહા હાય હા, કે પીછે યે મેરે યે આઈ બલા.
કહા શાહ ઈરમ તુજકો ગૈરત નહીં, શરમ આબરૂ ઔર હુરમત નહીં.
કહા ભાઈસે તબ વો શાહે ઈરમ, કે ભાઈ પ્યાહા યે કરતાસીતમ.
જહાં જાતા મેં હું વહા સાથ આ, પીછે મેરે આતા હુયે યે ભી ચલા.
કહા ઉસકો પકડો ન જાવે કહીં, રખી સરપે ટોપી ઉમરને વહીં.
હો ગાયબ ઉસી જાસે એક યલ મને, દોડદોડ કરતે વે સારે જને.
ઉમર અપની કરને લગે હુયે વો કાર, કીસીકી લે પગડી કીસીકી કટાર.
ઉતારી કીસીકે કમર પરસે શાલ. લીયા થીન કીસસે ઝરીકા રૂમાલ.
ચલા વહાંસે જલદી આયા શાહ પાસ, અલીસે લગા લે કરને આઇલતી માસ.
ગયા શાહ ઈરમ અપને ભાઈ કને, તસલ્લી દીલાસેદે રાખા ઉને.
ફજરકો કીયે કુચમેં બુતુરાબ, મુલકમેં ઉસીકે જા પોહંચે શીતાબ.
થા શાહે ઈરમ ભાઈકે સંગ, સવાર હોકે આયા વહીં બેદીરંગ.
ઇધરસેભી અસહાબ શાહે નજફ, મુકાબીલ હુયે ઔર ખડે બાંધ સફ.
લગે હરતરફ કરને હરબે જવાં, મુએ ઉસ તરફકે કઈ પહેલવાં.
ભાઈ શાહ ઈરમકા ખુરસેસે ચલા, આયા આપ રનમે ઘોડેમર ચડા.
કહા ઔર મુઝકો નહીં કીસસે કામ, ઝએતુન આવે મેરે અભી રૂબકામ.
હુકમ લેકે ઝઅતું ચચાંપર ગઈ, કહી ક્યું બુલાયા તુ મુજકો સહી.
કહાં ઉસને ક્યું તુ મુસલમાં બુલાઈ, પેદરકો મૂલકસે તુ ક્યું કર ભગાઈ.
ચચા અપને ઈમલાકકો મારકર, તુ આઇ હૈ ચડ કરકે મેદે ઉપર.
યે કહેકર કીયા વાર ઝએતુનપર, ઝએતુનને લીયા વો સીપરકે ઉપર.
કમરબંદમેં ઉસકે તબ હાથ ડાલ, ઉઠાઈ ઉસે અપને સરપર બહાલ.
કહી દીન અહમદકાં કર તુ કબુલ, વગર નાતો તો પબકુંગીદર ખાકો ધુલ.
વો સુનકર કુબુલા મુસલમાં હુવા, ખુશી દીલસે ઉસનેસો કલયાં કહાં.
મીલાઈ અલી મુરતઝાસે લે આએ, ભી હૈદરને ઉસકો છાતીસે લગાએ.
ભાગા શાહ ઈરમ વહાંસે જલદી શીતાબ, સીયુંમ ભાઈ કે મુલ્કકો હો ખરાબ.
ભી લશકર હુવા આકે ઉનકા વાં સબ, મૂસલમાં હુવા ઔર દીએ દેડે સબ.
અલી શાહે મરદાન ખેમેમેં આએ, ખબર કી કે શાહે ઈરમ નઈ દીખાએ.
ઉમરનેભી ઝુદીસે મારે કદમ, દેખે ક્યા જાતા હે શાહે ઈરમ.
સીયૂમ ભાઈ કે જાકે દીલ્લીકે દાર, ખબર કરને ભેજા વહાંસે સવાર.
વો ભાઈભી આકર સો સુનતે મીલા, કહા ભાઈ ક્યા હૈ તેરેપર બલા.
કહી શાહ ઈરમને હકીકત તમામ, કે ઝએતુન ક્યા હૈ યો સારા જો કામ.

કહા ભાઇ અબ કુછ ન વસવાસ કર, નીકાલ અપને દીલસે ન અબ ફીકરકર.

ઉમરૂને વહી સરસે ટોપી ઉતાર, કે અબ લગભી તુંજકો હુવા શુમાર.

બોલા અય બીરાદર યે પ્યાદા બલા, મેરે પીછે ઈસકો દીયા હૈ લગા.

કહા ઉસને સબકો કે પકડો ઇસે, યે પ્યાદા બડા શોખ મુજકો દીસે.

દૌડ કર તરફસે હઝારો સવાર, ટોપી સરપે રખકર છુપા તબ અયાર.

લીએ સબકે દસતાર હીરે જટો, ઉમરૂને વો ઝંબીલમેં સબ બેરે.

ચલા આયા દૌડા વહીં શાહ પાસ, અલી મુરતુઝાસે કીયા ઈલતે માસ.

કે શાહે ઈરમ અપને ભાઈ કને, ગયા હયે હરખા ઉસને અપને કને.

કીયા કુચ હૈદરને સુનકર ખબર, પોહંચે જાકર ઉસકે મુલકકે અંદર.

ખબર સુનકર આયા હૈ વોભી નીકલ, દોનાંકા અપસયેં હુવા હયે દંગલ.

દોનોં લશકરાં આકે મૈદાનમેં, ખડે આ રહે જંગકે ધ્યાનમેં.

કીસ્સા મુખ્તસીર જંગકા તબ હોવે, ઇધરકે બહોત પહેલવાના ગીરે.

તબ અખીર સીયુમભાઈ શાહે ઈરમ, આયા હયે વો મૈદાનમેં બેશરમ.

કહા આવો ઝએતું મેરે રૂબકાર, કે દઅવા લેઉં તુજસે મયેં એકબાર.

હુકમ માંગ ઝગોઇન અસવાર હો, હુઈ જા ચયાંક વહી રૂબરો.

ગઝબ હો ચડાને કીયા ઉસપે વાર, વો રદ કર દીયા વાર પરવર દીગાર.

કમરબંદ પકડી ઉઠાઈ ઉસે, ફીર કલમાં નબીકા પડાઈ ઉસે.

મીલાઈ ઉસે લા અલીકે વો સાથ, ભાગા શાહ ઈરમ વહાંસે કરકરકે ઘાત.

ફીર ઉસકાભી લશકર મુસલમાં હુવા, ઉમરકો અલી કાભી ફરહાં હુવા.

લે આ જા ખબર કહાં હયે શાહે ઈરમ, ઉમરૂને ઉઠાએ વહાંસે કદમ.

મીલા જાકે શાહે ઇરમસે બહાલ, દેખા ક્યા કે જાત હુવે ગમગીન હાલ.

આગે શાહ ઈરમ ઔર પીછે ઉમર, પોહચે જાકે દોનો શહેરકે અંદર.

બીરાદર ચહારૂમકો ભેજા પયામ, કહા બોલ ઈસકો ઉમેરા સલામ.

કે ભાઈ તુમ્હારા હયે આગા યહાં, વો મીલને બુલાયા હયે તુજકો વહાં.

સુના જબ બીરાદરને ઉસકી ખબર, સવાર હોકે આયા વહીં ઉદતર.

દોનોં ભાઈ મીલ ઝાર ગીરયાં હુએ, બીપતસે દોનોં સીના બીરયા હુએ.

પુછા ભાઈ કયસી યેહી ખાત હયે, કે તેરે ઉપર અયસી મૂશકીલાત હયે.

કહા તબ હયે ભાઈકો શાહે ઈરમ, કે ઝએતુનકા હયે યે સારા કરમ.

વો સુનકર હકીકત હયે અયસા કહા, દીલાસે દીએ ઉસકો અપસકન રખા.

કહા ગરચે આવે મુસલમાં યહાં, તો દઅવા તુમ્હારા લેઉં બેગુમાં.

ઉમરૂ સરતે ટોપી ઉતારા વહાં, હુવા સારી હજલીસ મને વો આયા.

પુકારા ઉમરને કે શાહે ઈરમ, તુજે ભાગનેકી ન આઈ શરમ.

કહા ભાઈ પ્યાદા યે તુફામ હયે, ન જાનું કે યે દેવ યા જાન હયે.

બલા હયે પયા હયે ફરીશતા કોઈ, પોચા હયે મગર પોચા હયે યે પરી.

દેખા શાહ ઈરમંકે બીરાદરને તબ, કહા હોગા પ્યાદા બડા બે અદબ.

બશર ઝાત હયેગા કે જીન્નાત હયે, ન જાનું યે હકીકતકો ક્યા ઘાત હયે.

ઘડી પલમે ગાઈબ હોજાતા હયે, યે તો ફીર આકે સુરત દીખતા હયે.

ઈસે જલ્દ પકડો કે જાને ન પાએ,
સો તબ ચોતરફસે પકડનેકો આએ.
ઉમરૂને રખી સરપે ટોપી વહાં,
સો ગાઇબ હુએ વહાં સતી નાગહાં.
કીતોંક લીયા સરસે પગડી ઉતાર,
કે ડાલ અપની ઝંબીલમેં તબ અયાર.
કહે આકે હઝરતકી ખીદમતમને,
ગયા શાહ ઈરમ અપને ભાઈ કને.
ગયા યા અલી શાહ ઈરમ ભાગકર,
મીલા અપના ભાઈસે હીમ્મત પકડ.
ચલે કુચ કરકે હઝરત અલી,
પોહોંચે મુલ્ક ઉસકેમેં હઝરત વલી.
વો ભાઇભી સુનતેહીં લે ફૌજ સંગ,
હુવા રૂબરૂ આકે વો બેદીરંગ.
ઈરમ સાહકા પહેલવાં આનમેં,
પુકારા ખડા રેહકે મૈદાનમેં.
મોહમ્મદ હનીફ લે હુકમ મુરતુઝા,
ગએ રૂબરૂ ઇસકે ઘોડા ઉઠા.
મારા ખીંચકર એક તલવાર ઉસે,
દીયા ચકઝરબસે ફીન્નાર ઉસે.
કઈ પહેલવાંનાંકો મારે વહી,
કીતે નામદારા પછાડે વહીં.
પડી ઉસસે લશકરમેં દેહશતે વહાં,
ન લડનેકો આયા દીગર પહેલવાં.
બીરાદાર હુવા જબકે ઉસકા સવાર,
મહમદ હનીફકો કહા યું પુકાર.
ગઝબ હોકે બોલા કરો વાર આએ,
તેરે દીલમેં અરમાન રહેને ન પાએ.
અમીરને કહે હમ અવ્વલ મારેં નહીં,
કે જબતક ન મારે હમારે તઈ.
અવ્વલ વાર કર તુ હમારે ઉપર,
બઝાં હમ કરેં વાર તેરે ઉપર.
મારી તેગ ઉસને વહી ઝુદતર,
અમીરને લીયા વાર ઉપર સીપર
કમરબંદ પકડ ઉસકા નચરા કીયા,
કે ઘોડે ઉપરસે ઉઠાકર લીયા.
કહે ગર તુ હોવે મુસલમાન આજ,
તો બખાશુંગા તુજકો તેરા તખ્તો તાજ,
ભલાં હયે જો માને તુ મેરા હરફ,
વગર નઈ તો કરતા હું તુજકો તલફ.
કહા ઉસને કલમા બચી ઉસકી જા,
મીલાએ અલીસે હુવા શાદમાં.
દેખા શાહ ઈરમ ભાઈકો દીનદાર,
કીયા કસ્દ દીલમેં વહાંસે ફરાર.
અલી શાહે મરહાંભી તજવીઝ કર,
કે ભાગેગા શાહે ઈરમ અબ મગર.
દીયા એડ દુલદુલકો નઝદીક જા.
કહા શાહ ઈરમ અબ તુ ભાગેગા કયા.
હમનકો ફીરાવેગા તુ કહાંતલક,
કહાં લગ ફીરાવેગા મુલકોં મુલક.
અગર મરદુમીકા તુ રખતા નશાં,
તો હો આજ મૈદામે ગરદન કશાં.
વો શાહે ઈરમ સુનકે ગૈરત પકડ,
મુકાબીલ અલીકે હુવા ઝુદતર.
કીયા ખેંચ તરવારકા વાર વો,
કીયા રદ અલી મુરતુઝા વાર વો.
ઉઠાકર મુઅલ્લક ઉસે બીનસે,
કહા ઉસકુ સમઝા હર આઈનસે.
જો કલમાં કહે તો બચે તરી જાન,
વગર કઈ તો મારૂં તુજે બેગુમાન.
દેખા શાહ ઈરમ વકત આયા હયે તંગ,
લડું ઓર કરૂં કીશતરે ઉનસે જંગ.
ન લશકર રહા નઈ બીરાદર રહે,
નહી ખેશ અકરબ બીગાને રહે.
દીગર જાઉ મૈં ઓર કીસકે નઝદીક,
બુરે વકતકા કોન હોગા શરીક.
મુસલમાન હોએ બગેરે નઈ હયે પનાહ,
બુતોંને મુજે અબ કીયા તબાહ.
ન આયા બુતોંસે મદદકો હયે કોઇ,
મુસલમાંકી દીલમેં તો દહેશત હુઈ.
બડા બુત ખુદાકી ગઝબમેં પડે,
બડે બુતકી કોઇ ન પુજા કરે.
બડે બુતપે લઅનત હઝાગં હઝાર,
બડા બુત હુએ મલઉન ઓર નાબકાર.

બડે બુતપે લાઉ ન ઈમાનકો, હુએ નુકસાંન બહોતથા મુસલેમાનકો.
બડા ખુન હકીકતમે નફ્મે પલીલ, કુફરમેં બહોતહી કાફર હુયે શહીદ.
વે કેહ કરકે લાયા પો દીલમેં યકીન, હુવા આપ સેવો પાક દીન.
સીદક દીલસે કલમા પડશાહ ઈરમ, અલી મુરતુઝાને કીયા તબ કરમ.
ઉતારે ઝમીંપર લગાએ ગલે, કહે હુયે તુ ભાઈ હમારા ઉને.
મોહમ્મદ હનીફકો બુલાએ વહાં, ભી ઉનકે બેટે ભાઈકોભી વહાં.
ભી લશકર ઉન્હોંકા મુસલમાન કર, દીએ રાજ ઉસકો બહોત માનકર.
ઉસે તખ્ત બીઠલા ચલે બુતરાબ, દુજે ભાઈકે મુલકમેં જા શીતાબ.
તખતપર બીઠાકે દુજે ભાઈકો, દીએ શાહ ઉસીકા ઉસી જાએકો.
જબ ઈમલાક આદી કે આ મુલકકુ, દીયા રાજ ઉસકાભી ફરમાનસું.
ચલે કુચ દર કુચ શાહે ખુરમ, અલી મુરતુઝા ઓર શાહે ઈરમ.
ઝએતુન પાક દામનકો લે એકબાર, પીદર પાસ લાએ અલી નામદાર.
કહે બેટી તેરી યે ઝએતુન નામ, અબીતક યે હુયે પાક દામન તમામ.
મોહમ્મદ હનીફ કર શહાના જલુસ, ગએ સવાર હો લાવનેકો ઉરૂસ.
ઈઝ્ઝત અગર હો હો મનકો ધરે, મોહમ્મદ હનીફ સાથ શાદી કરે.
ખુદા તુજસે રાઝી ખુદાકા રસુલ, તેરાદીન ઈમાન સબ હો કબુલ.
સુનો શાહ ઈરમ દીલસે રાઝી હુવા, વો શાદીકી સબ કારસાઝી કીયા.
ઈધરસે અલી સાહેબે ઝલફીકાર, સરઅંજામ શાદી કીયા સબ તયાર.
મોહમ્મદ હનીફકી જો શાદીકા કાજ, લગે હોને બાજે જબંતરકે કાજ.
નીકાહ બાંધકર તખ્ત જુલવા દીયા, દુલે ઓર દુલહન અંદર બીઠા.
દીયા શાહ ઈરમને બહોત માલોઝર, જેહઝમેં દીયા માલ બહોતસા વાગર.
દીયે ફીર કઈ બાંદયાં ઓર ગુલામ, ચલે લેકે દુલહન ખુશીસે તમામ.
મોહમ્મદ હનીફકે જો દીલકી મુરાદ, પુરાયા ખુદાને હુએ દીલમેં શાદ.
ઝએતુન પાક દામન શુકરકર અદા, કીયા હકતઆલને હાંજત રવા.
ચારોં યાર છુટે તબી બંદસે, મીલે મુરતુઝાસે યે આનંદસે.
બઝાં મુરતુઝાને ગલેસે લગાએ, બહોત માલ દેકર દીલાંસે દીલાએ.
બઝાં મુરતુઝા મીલ બ શાહે ઈરમ, વીદઅ હો મદીનેકા કીતે અઝમ.
વો મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચકર, મદીનેમેં પોહંચે અલી શેર નર.
ઝીઅરતકો અહમદકે રોઝે મને, લગે જાને અસહાબ સારે જને.
દીએ દીલ તસદદુક અલી મુરતુઝા, ઝીઆરત કીએ રોઝએ મુસતફાં.
ગુલામોંકો ઝર દે તસદદુક કીએ, હઝારોં ફકીરોકા ખાના દીએ.
નીકલકર વહાંસે ગએ ઘરમને, કે મીલનેકો આયા હનીફા કને.
બીબીને ઉનકો ગલેસે લગાએ, કરી શુક ઓર ઉનકો બીઠાએ.
વીદઅ હોકે અસહાબ ગએ અપને ઘર, સલામુન અલૈકુમ કીએ સરબસર.
આએ અપને ઘરમેં બહોત શાનસે, દીએ ફાતેહા બા દીલોજાનસે.
નકારા બજાએ મદીને મને, મીઠાઈ દીએ બાંટ સબ શહેરને.
હુવે જગમેં ખુશહાલ અલીયો વલી, જહાંકો સરાસર ખુશહાલી મીલી.

ક્યિા બુહનીહુશરફ્કા કીસ્સા તમામ,
મોહમ્મદ નબીપર દરૂદો સલામ.
હોવે મુજ તરફ્સે કરોડો દરૂદ,
બરૂહે રસુલે મુત્તહર દરૂદ.
કીસ્સા થા જો નાકીસ હુવા અબ તમામ,
મદદ હો મહમદ હનીફ્કી મુદામ.
ઓર અસહાબ અહબાબ ઓર આલપર,
દરૂદાં લખાલખ અછો સરબસર.
ઈલાહી બખશ તુ લખનહારેકો,,
બ બરકત મહમદ ગુન્હગારેકો.
બક્ષાં ઉસેકે મા બાપકો યા ઈલાહ,
અઝાબો અકુબતસે રખ દર પનાહ.
અઝાબાદ અહબાબ યારાં સભી,
રહે શાદો ખુરરમ બ હુરમત નબી.
ઈલાહી મુસ્તનીફ્ રહે ખુશ ખીરામ,
બહુરમત નબી ઓર આલે કીરામ.
તુ ફઅલે પયમ્બર દુઆ હો કબુલ,
ઈજાબતમે ઉસકી ન હો કુચ ઉદુલ.

તમામશુદ.

જંગનામા બેરૂલઅલમકા.

બીસમીલ્લાહિરરહમાંનિરહિમ.

કહું મદ્મેં હમદ રસુલ આલમીંકા,
કે વોહ બાવીંદ હવે દુન્યા વ દીંકા.
કીયા ઈજહાર કુદરત ખુબ અપનાં,
બનાયા નુરસે મહબુબ અપના.
ઉસીકે નુરસે મીન્હાંન સારા,
કીયા કુદરતસે અપને આશકારા.
મોહમંદ મુસ્તફા હમે રબ્બીકે મહબુબ,
ઉન્કોકે ચાર યારાં હુએ બહોત ખુબ.
અબુબકરો ઉમરો ઉસમાન હયેદર.
યેહી હયે ચાર અસહાબાં મુકરર,
કુફર તોડે ઉન્હોને ઓર દેવ મારે.
નબીકે દીનમે લાગે હયેં સારે.
મોહમંદ શાફિયે રોઝજા હયેં,
વસી ઉનકે અલી મુરતુજા હયેં,

આગાજ દાસતાન જંગ બેરૂલઅલમકા

બહાઈકા બયાં કરતાહું અબવો,
જો બોલે જાફ્રે તઇયાર ને સો.
મોહમંદ મુસ્તફા ઓર હજરત અલીને,
મુરતુજા ફ્તાહ પાયે હકકે વલીને.
વો આવે વકત જંગલ બીચ આકર,
હયેં ઉતરે સાથ અપના લેકે લશકર.
નથા પાની વહાં મરમીકે દીનથે,
વોહ ધુપોંકે દીન વોહભી કઠીનથે.
હુવા લશકરમે પાનીકા પુકારા
જો પાની ઢુંડકર લશકર વોહ સારા.
ભી પાની ઢુંડકર ફીર કર સો આયે.
વલે પાની નહી જંગલમે પાયે.
નબીને તબ કહાં હકકે વલીકો,
અમીરૂલ મોમનીન હજરત અલીકો,
તુમ્હી દુલદુલપે અબ અસવાર હોકર.
પાનીકી તુમ ખબર લાઓ યહાંપર.
નીકાલો ખોજ તુમ પાનીકા અકસર,
જો હો પાનીકા ચશ્મા જીસ મકાંપર.
મોહમ્મદકે જબાંસે બાત સુનકર,
હુયે દુલદુલ ઉપર અસ્વાર હયદર,
પવનસા હર તરફ તેજી કદાવે,
સો નાગહા એક જંગલ બીચ આયે.
જો વહાં દેખે કે એક દેરા ખડા હવે,
સો બરેહમન ઉસમેં એક બુઢા પડા હવે,

ગલેમેં બાંધકર અપને વોહ જુનાર.
હુવાથા બુત પરસ્તીમેં ગીરફતાર.
રખાયા સામ્હને અપને બુતોંકો.
કરે હરબાર વોહ શીજદહ ઉન્હોંકો.
સો વો હજરત અલી ખેમેમેં આએ,
કીયે હુયે શોર ઔર ઉસકો ધીટાયે.
નસી હતકી જબાંકો અપને ખોલે,
જો ઈસ મરારકસે યું મવલાને બોલે.
કે સીજદહ ફકત આલાકો સજાવાર,
જો હુયે દોનોં જહાં પયેદા કરનહાર.
જીને પયેદા કીયા હુયે જીસ્મો જાંકો.
દીયા હુયે જીસને અકલ ઈમાન હુમકો,
ઉસે કરના હુયે સીજદહ સબ્યે વાજબ.
કુફરકા છોડદે અપના મજાહબ,
તુ ઉઠ ચલ યહાંસે શાહે અમ્બીયા પાસ,
મુસલમાં હો કુફરકી છોડકર આસ.
યેહ બોલે ઔર પકડા ઉસકા દાબહાથ,
ચલે લેકર ઉસે અપને તભી સાથ,
ઉસે લેકર નબીકે પાસ વો આયે.
નબીને દેખ ઉસકો અયેસા ફરમાયે,
કહે અબ તુ ખુદાકે દીનમે આ.
છુપે જો લોગ તેરે ઘરકે તઈ લા.
યેહ સુનકર બાત હજરતકી જબાંસે,
કહાં ભાગે હુયે મેરે લોગ યહાંસે,
ખબર પાકર ઉતર આવેં તુમ્હારી.
બીયાબાનમે છુપ ભાગે ફરારી,
ગુજરગઈ ઉમર મેરી તીનસો સાલ,
મેરી ઔરત હુયે તુમ ઉનકા સુનો હાલ.
સુનો કહેતાહું તુમસે ઉમર ઉસકી,
હુયે સન ઔર સાનમે તીનસો બરસકી.
અગર વોહ દીનમેં આવે તુમ્હારે,
મુસલમા મયેભી હોઉ ઔર ખેશ સારે.
બગયેરજ હુકમ ઉસકે મયેન કુછ કામ,
કીયા નહીં હું દીયા નહીં હું નઃ નજામ.
નબી ફરમાયે સુન બરેહમનકા તુ જા,
તુ ઉસ ઔરતકો મેરે રૂબરૂ લા.
હકીકત જાકે ઔરતકો સુનાયા,
નબીકે રૂબરૂ ઉસકો બુલાયા.
બહોત દીનકી થી બુઢ્ઢી વોહ અયેયાર,
કમાનકે મીસલ ઉસકી પુસ્ત ખમદાર.
કહે હજરતને ઉસે સમઝાકે ઉસકો,
ખુદાકે દીનકો ઈખ્તીયાર કર તું.
હશરકા રોજ જબ હોવેગા કાયમ,
ન હો તુજ બાતસે દોજખ મનહમ.
સુની હજરતસે જો બોલી યહી બાત,
મુસલમાં હોઉંગી સબ ખાનદાન સાથ.
વલેકીન મુદ્દઆ રખતીહું ઈતના,
સો તુમસે અરજ મયે કરતીહુ અપના.
ઈસી જંગલમેં યેક કુંવા બડા હુયે,
સો બાઘ ઔર અઝદહા વહાં યેક બડા હુયે.
ન કોઈ ઈનસાન જાવે ઉસ કુવેં પાસ,
અગર જાવે તો છોડે જાનકી આસ.
અગર કોઈ ઉસ કુયેંકે પાસ જાવે,
તો બાઘ ઔર અઝદહા ઉસે ફાડ ખાવે.
સો વહાં જાકર કરે કોઈ પહેલવાની.
લેઆવે ખેંચકર યેક ડોલ પાની.
તુમ્હારે દીનપર લાઉં મયેં ઈમાન,
કબીલે સાથ મયે હોઉંગી મુસલમાન.
મોહમ્મદ સુનકે ઉસ ઔરતસે યેહ બાત,
લગે કહેને સહાબોંસે યેહી બાત
અયેસા હુયે કોન જો હકકી નજાપર,
કમરકો બાંધકર સાબીત હો અકસર.
સુખન યેહ માલીક અઝદરને સુનકર,
લીયે કઈ પહેલવાન અપને બરાબર.
યા વોહ ચહા વહાંસે કોસ છે સાત,
હુયે રૂખસત નબીસે કર મુલાકત.
લીયાથા ગુરઝ અપને હાથ ભારી,
ચલે હુયે તરફ કરકર સવારી.
દેખે જબ દુરસે વોહ શેર અઝદર,
સો દોડે માલીક ઉપર હમલા કરકર.
કીયે માલીકને જરબ ઉસ શેર નરપર,
સો હયેબત ખાકે ભાગા શેર ડરકર.

બી પીછે ભગા ઉસ્કે અઝદહા જો,
પહેલવાનાનકે ડરસે જી છુપાએ,
દીલેરા સાથ વહાં માલીકને આકર,
કુવાં વહાંસે બેઈખ્તીયાર આતા,
ઉતર ઘોડેસે વોહ નજદીક જાકર,
બડાશા વહાંસે આયા શોરો ગોગા,
યુહી આવાજ આયા બાગબગીચા,
સુની માલીકને યેહ આવાજ જીસ વક્ત,
કહે કોઈ ઈસ કુવેમેં બીચ આયા,
જો થા હમરાહ માલીકકે જવાન એક.
કહા માલીકકો હુએ યેહ કામ મેરા,
રસી ઘોડેકે ઉપરથી બધી સો,
રસીકા એક સીરા બાંધ કમર સાથ.
ઉતરકર જબ હુવા કુએકે અન્દર.
બી ઉસ કુએમેં ઉસકા કાટકર સર.
લગે રોનેકો માલીક ઔર યારાં.
વોહ તન બેસર પડાથા સો ઉઠાએ.
હકીકત સબ કહી રોતેહુએ વોહ,
નબીજી ફીકર દીલમેં બહોત લાએ,
અવલ હકકે સલામ દે ઔર તહીયત,
કુંવા ઉસમેં અધારા સબ હુએ કાલા,
કે જો કુએ જમીં હુયે કુશાદહ,
વલેકીન વોહ મુકામે ખોફ ગમ હય,
કે વાહ હૈગા મકાને જીન્નીયાંકા,
કે હુએ હુએ બતજદહ આવાજ વહાંકા,
ન તાકત હુએ વહાં જાએ બસરકો,
મગર ઉન્સી જો તાકત વર સો હૈદર.
અલી હૈદર તો અએસા હુએ જબરદસ્ત,
તમામ આલમ હુવા હુએ જેર ઉસકા.
યેહ વોહ હૈદર હુએ જબ શમશીર કરત.
કે ઉસને જુલહુમા ઔર મલહુમાકો,
લીયા હસન સલાસીલ ઔર ફીબર,
બુતોંકો તોડકર કીએ વીરાન,
અગર જીન્નોસેં વોહ લડનેકો જાવે,
સુની જીબરીલસે જબ હજરતને યેહબાત
હુએ તઈઆર હુએ હયદર જીન્નોપર,
કુયેમેં જાકે કૂદે હુયેં વો હરદો.
કુએમેં જાકે અપના જીવ બચાગે.
જો દેખે ઉસ કુવેમેં નીગાહ કર.
હુજુમ ઉસકા ફલકપર પોંહોંચ જાતા.
સો એક કુએમે ડાલે હુએ વો પત્થર.
બીયાબાન ઉસ સલાવનસે હુએ બરજા.
તુમ્હી યેઆરગાં જીઓંકો બચાએ.
કીએ તબ અપને દીલકો બહોત સખ્ત.
હકીકત વહાંકી લા મુઝકો સુનાઓ.
કે થા નામ સૈયદ ઉસકા બડા નેક
કુએમે જાકે દુઠ કરતાહુ ફેરા.
લીયા હુએ ખોલકર જલ્દીસતી વોહ.
દીયા દુસરા માલીકકે વોહ હાથ.
તબ ઉસ રસીકે તર્ફ કાટી સરાસર,
બી ઉસકા તન સટે કુએસે બાહર,
મોહાજરાં ઔર સારે દોસ્તદારાં,
મોહમ્મદ મુસ્તફાકે પાસ લેઆએ.
હુએ ગમગીન મોહમ્મદ ને સુને જો.
ઉસી હાલતમને જીબરીલ આએ.
મોહમ્મદકો કહે બાદઅજ હકીકત.
હુએ ઉસકે નીગે સબ રોશન ઉજાલા.
હુએ બસ્તી ઉસમે ઉસ્સેભી જીયાદહ.
કહુ મએ નામ ઉસકા બેરૂલઅલમ હુએ.
જો હુએ આલમ જબરદસ્ત ઉસ મકાંકો,
સુનેથે સો વહી થા જીન્નીયાંકા.
જો કોઈ ચલ કે જાવે ઉન્કે ઘરકો.
કે જીસ્સે શેર ગાલીબ આ હુવાંપર.
કરેગા મારકર દેવો કે તઈ પસ્ત.
ફતાહકા હાથ હુએ શમશીર જીસકા,
જહાંકે પહેલવાનાન જેર કરતા.
જો મારા હુએ અમ્હ ઔર અમલકાકો
કીલા સારે લીયા હુએ છીનકર હૈદર.
કીયા સબ બુત પરસ્તોંકો પરેશાન.
તો બેશક ઉન્કે ઉપર ફતાહ પાવે.
કહે મવલા અલીસે તબ ખુશી સાથ.
ફતાહ હુએ હક તઆલાસે મુકરર,

હુએ અસવાર તબ દુલદુલપે હુએ ફર,
રઅહદજાની જો વહાંકા બાદશાહથા.
રઅહદને યું કહા લશકરકો અપને,
કહા જીન્નો સતી ઉને બજીદહો.
ખડા હુએ પહેલવાન એક લડનેહારા.
ઉસે લડનેકો ભેજા મુસ્તુફાને,
તુમ્હી લાખોંસે હૈં જીન્નોં પરી દેવ,
બહોત દીનસે મુઝે હય દેખની આસ,
ઈતનેમેં જા વહાં પોહોંચે હુએ હયદર,
કહા તબ રઅહદને તે હુરકો જા,
સવારે અઝદહા પર હોકે તઈ હુર,
વોહ સત્તર ગજકા કદથા ઉસકા ઉંચા,
લીયા એક સાંપકા ચાબુક બનાકર,
કહા હયદરસે તુમ મુઝકો પીછાને,
પહેલવાં હું હજારોં બીચ મશહુ.
અજબ સીડી ઉતર આએહો ક્યુંકર,
તુમ્હેં કુચ યાદ હુએ અફસુન જાદુ,
યહાં બેરૂલઅલમકે ઈસ શહેરમેં,
કોઈ દુન્યામેં દેવોંકી ખ્વારી,
યેહ કહેકર વોહ કીયા હમલા અલીપર,
દો કાનોં ઔર અંખીયાં નાકમેંસું,
અલીને તબ ચલા તેગ દુસરેકો,
વોહ સર જાકર પડા તીનસો કદમપર,
દો ગમગીન અપને સરપર હાથ મારે,
ભી એક કીરતાસ જીન્ની લાંડગે અસવાર,
લગા મવલા અલીસે બોલને વોહ.
કે હું મએ બાદશાહ રૂમો મીસર શામ,
કે યેહ જીન્નોંકા હુએ બેરૂલઅલમ ચાહ,
કે હુએ અફસું તુઝે જાદુગરીકા,
કે બદલા ખુનકા મએં તૈકુરકે તંઈ,
ન જાનો તુમ ઊસે મારાહું અબ મએં,
યેહ કહેકર લાંડગાં ઉસને દોડાયા,
કીયા વોહ હાથ ઉંચા મારનેકો.
ગીરા કીરતાસ દો તુકડે જો હોકર.
કહા સમસાલકો ઉસને બુલાકર,
ઉન્હેં કીરતાસ ઔર તૈકુર મારા,

ચલે બેરૂલ અલમકી રાહ લેકર,
અલીકે ડરસે વોહ હયબત જદહથા.
અલી આતે હુએં યહાં અપનેસે લડને,
તુમ્હી લડનેકો ઉસસે મુસ્તએદહો,
જહાંકે સબ પહેલવાનાનકો મારા.
વોહ ચાહાતા અપને ઉપર ફતાહ પાને.
પહેલવાનાન બડે હૈ ઉસકા પક ડબેલ.
સો આતા વોહીં હુએ ઈતનેમેં તુમ પાસ.
ખડે જા સાંમને શેરે ગજનફર.
તુ હજરત શાહકો જીતા પકડ લા.
પહેલવાં થા બડા જીન્નોમેં મશહુર.
બડા એક અઝદહા ઘોડાથા ઉસકા.
ખડા વોહ રૂબરૂ મવલાકે આકર.
કે શાહે ચીન મહાચીન મુઝકો જાને.
મએં જીન્નીહું મેરા હુએ નામ તૈકુર,
ઉતર આએહો તુમ ક્યુંકર અએ હયદર.
જો પાએ ઈસમકાંપર તુમને કાબુ.
તુમ અપને પાઓંસે આએ કબરમેં.
કજા આઈ યહાં દેખો તુમ્હારી.
થી ઉસકે મુંહુમે આતશ ઝરતી અખખર.
અગારે આગકે છોટે વહીયું.
કીએ હુએ સર જુદા ઈસકે બદનસો.
હુવા તૈકુરકા ગમગીન વોહ લશકર.
લગે રોને ચીલ્લાનેકો વોહ સારે.
ખડા મએદાનમેં આકર ઉસી ઠાર.
કે હું મએં કીરતાસ જીન્નીહું સમઝલો,
કે જંગબારો જીશમેં હુએ મેરા નામ.
તુમ્હીં યહાં કીસ તરેહસે પાએહો રહા,
નહી દુન્યામે સાહર તુમ સરીકા.
લેઊંગા ઔર મારૂંગા તેરે તઈ.
જબરદસ્તાં એકસે એક યહાં હુએં.
અલીકે સામને વોહ ચલકે આયા.
કમરસે હો દો તુકડે ગીરપડા વોહ,
હુવા દુખસે રઅહદ જીજ્જી વોહ અખગર,
લડાઈ કર તુ અબ મએદાનમેં જાકર.
તુ બદલા ઉસસિતીં લે અપના સાર.

હુવા અસવાર ઘોડેપર વોહ સમરાત,
અલીકે રૂબરૂ આકર કીયા બાત.
કે મએં સમરાત શાહે રૂમીયાહું,
પહેલવાનોંકા બદલા લું તુમસે.
ગુરજ થા હાથમેં ઉસકો ઉઠાકર,
કીયા હમલા ઉસને મવલા અલીપર.
અલીને ઉસકો મારા હુએ જુલફુંકાર,
લગાઈ સરમે ઘોડેસે હુઈ પાર.
વોહ જુલફુકારને યું ઈસકો તોડા,
હુએ ઉસકે દો તુકડે ઔર ઘોડા.
ગીરા હાથી સરીખા દેવ વોહ જબ
ઉઠા સોરો ફુંગા ઝુન્નોમને તબ.
સો એક એકકો અલીને હુએ જેં મારે,
પહેલવાનોન ઉન્હી લશકર કે સારે.
રઅદ ડરને લગા ઔર બમ કીયા હુએ,
હમારે પહેલવાન મારે બહોત ગએ.
જો રઅદકે મરજબાંપર આઈ મુસકીલ,
ઉઠા ફરજંદ ઉસકા નામ રાહીલ.
ખુલા ઉસકો કહા અએ નેક ફરજંદ,
ઉ જા મએદાનમેં લડનેકો દીલબંદ.
પહેલવાન અપને લશકરકે જો સરદાર,
અલીને હુએ સર સબ માર એકઠાર.
સો ઉનકે ખુનકા અબ બન્ડ લે તુ,
લડાઈ કર તૂ જા હજરત અલીસુ.
વો દરયાઈ ઘોડા ઉસકે નીચે,
ચલા તલવારકો રહીલ સો ખિચે.
દેખે જબ ઉસીકે નઈ હજરત અલી શાહ,
કે વોહ લડકા હુએ મીસલે મેહર ઔર માહ
કે સરપર તાજથા જરીને બહોત ખુબ,
મુરસ્સે થા કમરમેં બન્દ અસલુબ.
લતાફતમેં થા વોહ પાક સુરત
બનાયા થા ખુદાને આપ સુરત.
જવાનીકે મરદ નાજુ અદાસે,
લગા આં બોલને નાજુક સદાસે.
અલી તુમ ઈસ જગહપર આએ ક્યુંકર,
બખુબ સિઢીહે રાહ પાએહો ક્યુંકર.
મેરી મા દુખ્તર શાહે પરી હુએ,
કે સબ પરીયોમે જિસકી સરબરી હુએ.
મએં હું રાહીલ રઅદ જિબ્રીકા ફરજન્દ,
વાહીં હુએ મરજબાંકા સુન તુ દીલબન્દ.
કીયા હમલા યેહ કેહકર મુરતુજાપર,
લીયા રાહીલ અલીને હુએ ઉઠાકર.
કહે બેહતર હુએ અબ તુ હો મુસલમાંન,
નહીંતો ઈસ ઘડી લુંગાં તેરી જાન.
પઢકર કે જમીપર જરબ પુરા.
કરૂંગા હાડ તેરે ચુરા ચુરા,
જવાનીપર તેરે મુઝ રહમ આયા,
તભી મએને તુઝે જિતા ઉઠાયા.
મુસલમાં હોકે રહે અમનો અમાંમેં.
કે હો ખુશહાલ તુમ દોનોં જહાંમેં,
રઅદ જિબ્રીકા સર તનસે જુદા કર,
બીઠહંગા તુઝે મએ તખ્ત ઉપર.
કરેગા ઈસ મકાંકી બાદશાહી,
ફીર ઉસ મુલકમેં તેરી દુહાઇ.
હુઆ રાહીલ મૂસલમાંન લાકે ઈમાન,
ઉસે લે પ્યારસે તબ શાહે મરદાન.
ગલેસે તબ ઉસે અપને લગાયા,
અપને ઘોડે ઉપર ઉસકો બીઠાયા,
કહે તુ ઇસ જહાંકે ગમસે આજાદ.
રહેગા વહાંભી તુ જન્નતમને શાદ.
તમાશા દેખ મેરા ઇસ મકાંપર,
જો મએં શમશીર કરતા મુશરીકાંપર.
કીયા રાહલ નબીકા દીન ઈખ્તીયાર,
ખુદાકા શુકર કરતાથા વોહ હરબાર.
સો રઅદ મરજબાને દેખ ઉસકુ,
લગા રોને બહોત શોરો ફુગાંસુ.
ગુસ્સેમે આકે વોહ ડાઢીકા નોંચા,
આંસુઓ અપને રૂખસારોંસે પોંછા,
કહા ફરજન્દને ખોયા મેરા નામ,
કીયા હુએ યેહ સરાસર બદ અંન્જામ,

ઘડી એક કરકે જારી ઈસ તરહસે,
લગા કહેનેકો વોહ અપને સીપાસે.
તુમ્હી તો લાખ હો જિન્નોં પરી દેવ,
અલી હુએદરકો તુમ સબ ઘેરકર લેવ.
સભી એક દીલહો ઉસપર ટુટ પડના,
સો ઉસકો મારકર સબ ચુર કરના.
બડાસા શેર ઔર ગોવગા ઉઠાકર,
ચલે હો એકદીલ સબ મુરતુજાપર.
અલીને તબ જબાંહો અપને ખોલે,
દીલાસેકા સુખન રાહીલમે બોલે.
જગાહપર અપને કાયમ રેહ ખડાતુ,
અબ મએં ઈન સબોંકો મારતાહુ
ન કર તુ ખોફ અપને દીલમે હિરાશા,
ખડા રેહે દેખ ત મેરા તમાશા
મુઝે હરએક લડાઈ મે ખુદાવન્દ,
ન મે કેતાહુ વ જકરસે અપને ખુરસન્દ.
યેહ બોલે ઔર નારા કરકે હુએદર,
લીએથે હાથમે વોહ એક દોગર.
ચલે હરએક તરફ જબ મારતે વોહ,
ગાડા જબ જિન્નોયાકે કાટતે થે વોહ સર.
થે ઘોડે ઉન્હોંકે શેર અઝદર,
નગ વ અઝદહાપર અસવાર અકસર.
અકેલે પાપીયાદે શેર સફદર,
વો સબ જિન્નોકા થા નવ લાખ લશકર.
હજારો સવાર ગીરાએ દેવસે જાન,
ગીરોહ બાદમે જો ઝાડકે પાન.
કીસીકા સર જુદા ઔર હાથ કીસકા,
કીયા હએદરને દેગા પાઓં કીસકા.
વો જુલફુકારકા જીસદમ કરે વાર,
સાટ એકબારમે બહોતોં કે તઈ માર.
ઈતે મુરદોંકે ગજ વહાંપર પડેથે,
કે રસ્તે બન્દ કરનેકા હુએથે.
સીફત ઉસ જંગકી કયા કોઈ કરેગા,
કરે તો હો બરસ કરના સહેગા
હુએથે ખુન ઈતને બેશુમારી,
કે નદીયા ખુનકીથિ વહાંપે જારી,
ન સકતા હુએ બયાં કરને અગર અબ,
મએ કહેતાહુ સુનો યેહ મુખતીસર અબ,
જો સત્તર રોજતક હજરત અલીને.
નમાજ હરગીજ કજા કી નહી વલીને,
નમાજ ફરજ અદા કરતે અલી જબ,
જમીપર રખતે જુલફુકારકો તબ.
વોહ જુલફુકાર બાજુ પાસ ધરતે.
ખુદાકા જીકર યાએ વસવાસ કરતે,
ન તાકત થી કીસે નજદીક હોવે,
અગર હોવે તો આપના જાન ખોવે.
વોહ જુલફુકાર બનકર અઝદહા હો,
નીકલ જાવે વોહ એક દમમે હરસુ.
હુવા આજીજ બહોતા જીનોંકા લશકર,
ગએ જબ સ્અદ જીન્ની પાસ ફીરકર,
ઈબાદતકા બયાં શેરે ખુદાકા.
કહે વો સબ હકીકત અઝદહાકા
ઈબાદતકો ખડા રેહતા હુએ જબ વોહ,
તો શમશીર ઉસકી બનકર અઝદહા હો,
બી બનતા તન ઉસીકા પહાડ જએસા.
કે હોતા મુ ઉસાકા ગાર જેસા,
કહે આકર કે યું જબ સબ જીન્નોંને,
કે નહી તાકત હુમે નજદીક હોને,
હમ સબસે બડા હુએ ઉસકા ઝરૂ.
હમારા જોરપે નહી ચલતા હુએ કાબુ,
અલી હુએદરને યું શમશીર કીતા,
હમારા સારા લશકર જેર કીતા,
સ્અદ સુનકર કે યું બોલા ઉન્હોંકો.
અરે બેગૈરતો નહી શરમ તુમકો,
નહી હુએ ઈસ તઅજુબકી નીહાયત,
ચલેગી સબ જહાંમે યેહ હીકાયત,
અકેલે શખ્સને કર જાં ફીશાની,
કીયા નવ લાખ લશકર ખુલખાની,
સુનેગા જબ હુસેગા તુમપે આલમ,
સુને ઈસ બાતકા હુએગા બડા ગમ,

યેહ કેહકર આપ વોહ ઘોડા મંગાકર,
દો સર ઘોડેકેથે ઔર અંખિયા ચાર,
જીતે દેવાંથે જાદુગરાં સબ,
ઇસે ફુંકો તુમ્હે આતશ ખીલાકર.
સુને સો ઈસ તરહ સબ ફુંક મારે,
દેખા હજરત અલી ચોફેર આતશ.
જો વોહ શમશીરકા દેખે તો હુએ આગ.
જલાએ દશ હજારાં દેવ ઔર જિન,
કુંએમેસે ધુવાં બન રંગ કાલા,
દેખે અસહાબ પયગંબરને જબ દૂર,
કે ઉસ કુંએમે હજરત અલી કો,
ગુબાર ઉગકાઉ અંધકાર ધુવાં,
મોહમ્મદને કહે જીનહાર યેહ બાત,
નહી હુએ મુરતુજાકો એકકા ડર.
યેહ કેહકર સાથ સબ યારોંકા લેકર,
સુનો હઝરત કુંએમેં ડાલકર મર,
વોહ ન અગર ઈન નહ કહેતે હુએ સરવર.
કહે તુમ યા અલી કીસ કામમેં હો,
સુને હજરત અલીને તબ દીયા હુએ જવાબ,
સહી હુ ઔર સલામત ફિર મકાંપર.
સુન આવાજ સબ યારોંને હુએ દર.
અલીને જિન્નો દેવ ઈનને હુએ મારે,
કીએ સબ રઅદકે હુએ પાસ ફરયાદ,
કે આધા ખપ ગયા હુએ અપના લશકર.
રઅદ જીન્નીને સુન ઘોડા દટાયા,
વોહ ઘોડેકે દો પાં આદમ સરીકે,
રઅદકે હાથ ગરસી અઝદહાકી,
અલીકી તેગ બીજલીસી નીકલકર,
ધુવાં ફીર ઉસ કુવેસે બહાર આયા,
બના વોહ રઅદ તબ હાથીકી સુરત,
અલી પીછે લગે તબ વોહ બના બાજ.
અલીને દોડ ઉસકે મુતરીક બા
ગુરજ સો મનકા પથ્થરકા ઉઠાકર,
પકડ માવલાને ઉસપર જલદ દોડેર,
તબ ઉસકે ગુરજકે ટુકડે હુએ દો,
જમીમેં ઘુસ ગઇ તલવાર હુએ દર,

હતીયારાં બાંધકર લડનેકો હાજર.
હુવા વોહ રઅદ જીન્ની ઉસપે અસવાર.
ઉન્હોંકે હાથ દે સબસે કહા તબ.
અદક ડાલો અલીકો તુમ જલાકર.
સો ઉસીમેંસે નીકલ બેહદ ફુવારે,
કીયા શમશીરસે સબ જેર આતશ.
ગએ વોહ રઅદકે લશકરમેં ફીર ભાગ
હુવા અંધકાર વહાં તબ છુપા દીન.
હુજુમ ઉસકા લગા હુએ લામોહાલા.
મોહમદમે કહે તબ જાદુ હુએ જુદ.
જલાએ જીન્નીયોંને ઉસ વલીકો.
કુંએમેસે નીકલના બહાર ધુવાં.
ન બોલો યેહ સુખન અપની જબાં સત.
કે વોહ હુએ અજાએબ કુલે મુજહર.
ચલે આએ સો ઉસ કુંએકે ઉપર.
કીએ આવાજસે નઆરા પયગમબર,
ફરીસ્તોંને સુના હુએ આસમાંપર.
હકીકત ક્યા હુએ વહાંકી હમસે બોલો.
રખા ખાતીરજમાઅ મનકુલે અબવાબ.
લડાઈ પર ખડાહું જીન્નીયોંપર.
હુએ ખુશહાલ યારોંને પયગમબર,
કે જારી લહુ કે દરીયાથે સારે.
ગઈ લશકરકી સારી ઉમર બરબાદ,
રહા બાકી જો હુએગા વોહભી અબતર,
અલીકે સામને લડનેકો આયા.
દો હાથાઉસકે જું હાથાં હાથીકે.
ભી ઉસકે મુંહમનેસે આગ ઝડતી.
જલાઈ નાંપકે મુહકો વોહ અજગર.
કે જુહી આસમાંપર અબર છાયા.
અલીને હાથ પકડે બિન જરૂરત.
શીકલ બન શેરકી જાને લગા ભાગ,
તો દેવ અફરીત બનકર સામને આ.
વોહ ચાહા મારને ગબતાંક સીરપર.
[illegible] ઉસકે બગેક ઉપર.
ઉસે ઔર ઉસકે ઘોડેકો કીએ દો.
ઉસે જીબરલને પકડે હુએ આકર.

અગર જીબરીલ ઉસકો ના પકડતે,
જમીં નીચેકી માહીયાં સોભીં કટતે.
ગિરા જબ રમ્મદ જીન્ની ઊસ મકપેગાં,
કિયા હૈ અલગ્ય ખાન તબ ઉસકા લશકર.
લગે કહેનેકો મદદ શાહે મરદાં,
હુંએ હુએ સીદક દીલસે સબ મુસલમાં,
અલી શાહે મરદાં હોકે ખુશ વકત.
કુએસે બાહર આએ હુએ ઊસી વકત,
લીએ રાહીલકો અપને સાથ આની.
સૈયદકે સરકો ઓર એક રોલ પાની,
મોહમ્મદ મુસ્તફા ઔર શાહે સફ્દર.
મીલે હુએ ઔર અસહાબે પયગમ્બર,
સૈયદકે સરકો ફીર તનસે મીલાએ.
દુઆ માંગ હકસે ફીર ઉસકો જી લાએ.
કીયે કોટે બડે મીલ શુકર સારે,
જીતેથે દીનકે રોશન સીતારે.
વહાં તબ પીરજન હોગયે મુસલમાં,
હુવા સારા કબીલા સબ મુસલમાં.
વોહ રાહીલને નબીકે સામને આ,
ઉનને ઈમાન ફીર લાયા હુએ તાજા.
નબીકે ગીર્દાં લબ વોહ નાલેનકો લેકર,
કીયા સુરમા ઉસને આંખોંકે અન્દર.
નબીકા પઢકે કલમા લાકે ઈમાન,
હુવા રાહીલ બમએ લશકર મુસલમાંન.
મોહમ્મદ ઔર અલી તબ હોકે રાજી,
કીયે ઉસપર નીગાહ સરફ્રરાજી.
ઉસે જીન્નોંકી સરદારી દીએ હુએ,
બી ઉસે અહદીપૈમાં સબ કીયે હુએ.
જમીકે બાહેર તુમ આના ન જિનહાર,
કોઈ આદમ નહીં કરના ગિરફ્તાર.
નબી ઔર મુરતુજા ખુશ હોકે ઉસકો,
રવાના તબ કીએ ઉમકે મકાંકો.
આપભી વહાંસે તબ હોકર રવાના,
મદીને આએ હુએ શાહે જમાંના.
સો વહાંકે લોગ ખુશવકતી કીયે હુએ,
મુબારકબાદીયાં ઉનકો દીએ હુએ,
સન ચોદહ થા બારાસોકે ઉપર,
ગએ હિજરતસે હજરત મકકે ગુજરકર.
તબ ઉસ ઐયામેં યેહ જીકર સારા,
મોહમ્મદ ઔર અલીકા આશકારા.
જે કુછ થા સૌ કીયાહું સબપે જાહીર,
સુનાયા હું મએ યારોંકો સરાસર.
રીસાલા ફારસીથા ઉસકા મસ્તુર,
કીયા હિંદી જબાંમેં ઉસકો મજકૂર.
કે તા હરએક મતલબ ઈસકા પાવે,
જલદ ઉસકી સમજમેં બીચ આવે.
અજીજુદીન અબ ખામોશ કર તુ,
જીકર તમામ કર સલ્વાત પઢ તું.
હુઈ હુએ જંગકી તમામ યેહ બાત,
મોહમ્મદપર કહો સબ મીલકે સલ્વાત.

તમામશુદ.

હુસેન મિરઝા બુકસેલર, નિશાનપાડા રોડ
મુંબઈ નં. ૯.

મુદ્રક—જયરામ બાપુજી માલપેકર શ્રીગોરક્ષ છાપખાના. ૧૭-૧૯-૨૬
ઠાકુરદ્વાર મુંબઈ નં ૨.
પ્રકાશક—હુસેન મિરઝા બુકસેલર નિશાનપાડારોડ મુંબઈ નં. ૯

उरदु झुबान ओर हिंदी हरफोंमें पढनेके काबील किताबें.

मोलुद सरीफ	०-४-०	कुरान सरीफका	
मैना ८ भाग	० १४-०	पहला सीपारा	०-२-०
दीलकी कली	०-२-०	किस्सा भाइ	०-२-०
हदायतुलमुसलमीन	०-२-०	बुढ्ढे की शादी	०-२-०
कव्वाली कामाहेफीझ	०-८-०	दिलरुबा माशुक	०-२-०
मोलुद गुलजार जन्नत	०-६-०	चमकती बिजली	०-२-०
शहादे करबला	०-६-०	केसां आलिया फूरकी	०-२-०
जगनामा जेतुन	०-५-०	नाजमह बुआ	०-२-०
पिआरीका आशीक	०-३-०	कव्वालकी माशुक	०-२-०
लैला मजनु	०-३-०	शहादत नामा	०-२-०
इन्दरसभा	०-३-०	सखावत नामा	०-२-०
पनसुरा	०-३-०	सफअत नामा	०-२-०
किस्सा खलीफा हारून		बाजाको जोगन	०-२-०
रसीद का	०-३-०	रंगीबाजकी मोज	०-२-०
किस्सा गुलसनोबर	०-३-०	मारू नामा	०-२-०
आंम जवानी	०-२-०	नूर नामा	०-२-०
हावरा बहार	०-२-०	बोलती मैना	०-२-०
लतीफे बिरबल	०-२-०	जागीका बरन	०-२-०
गफ्फाजान	०-२-०	चुरनका लटका	०-२-०
किस्सा नाजनी पठन	०-२-०	ज. नामाबीरूलअलमका	०-२-०
		मदहनामा वफातनामा	०-२-०

मिळ.नपाडा गड मुंबई न. ९.

હુસેન મિરઝા બુકસેલર નાગપાડા રોડ મુંબ ન. ૯

ઉરદુ ઝુબાન ઓર ગુજરાતી હરફોંમે પઢનેકે કાબીલ કીતાબે.

નાવેલ	રૂ. આ		રૂ. આ
ગુલઝારે દીલઆરા	૦-૧૦	આગકા કાતીલ	૦-૬
માસ્તરકી બેટી	૦-૮	ઈન્દર સભા	૦-૨
કમશીનબીબી	૦-૬	દુરે બે મોહબત	૦-૩
પાપારીકા આશીક	૦-૪	દોરંગી દુનીયાં	૦-૬
મુંબઈકે મશહુર વબાઈ હુકમ		ખુબ સુરત બલા	૦-૮
પીલ નાટક બાબત મેળવાનો		અયદે હવસ	૦-૬
જોહરે ઇસલામ છપાતા હૈ		કિસ્સા ખલી[illegible]ન રસીદ	૦-૩
એક રૂપીયા		નાજની પ[illegible]ાતસવીર	૦-૨
		જહેરે મરિક ખન્જરે ઇશ્ક	૦-૬
શાને ઇસલામ	૦-૧૦	કિસ્સા લૈલા મજનુ	૦-૨
નુરે ઇમાન	૦-૧૦	હદીયેતુલ મુસલેમીન	૦-૮
શ્રીમતી મંજરી	૦-૧૦	પનસુરા મે દુવાએ ગંજુલ	
ખુની મોતી	૦-૮	આસ મે દરૂદે તાજ વગેરા	૦-૪
દોલતકા ગુલામ	૦-૮	મોલુદ ગુલઝારે જન્નત	૦-૫
દગે દુશ્મન	૦-૬	મજનુએ શહાદત	૦-૬
નુરની પુતળી	૦-૬	શહાદે કરબલા	૦-૬
જુલીના ભાભી	૦-૬	મેરાજ વાની	૦-૪

બહારદુ નામી નામી ગઝલ કવ્વાલી.

ગમે ઇશ્ક લેખમત નયા તસ્બી ગેડા		ચુરનકા લટકા	૦-૨
માશુકાના	૦-૬	નવે મહે જુના	૦-૨
કવ્વાલકા મહેફીલ	૦-૧	પ્રેમ આંખે ફરેલી	૦-૨
દિલરુબા માશુક	૦-૨	બેવફાઇ માશુક	૦-૨
તાજ એ કવ્વાલી	૦-૬	આશક માશુક કી છેડછાડ	૦-૨
બોલતી મેના	૦-૨	ગઝલ કવ્વાલી	૦-૧
આફતે અવામ	૦-૨	બાજારી જોગન	૦-૨
નીમાટે બુલબુલ	૦-૨	મિજાજે ઇશ્ક	૦-૨